

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21.03.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

**НАСТАВЉЕНО 21.03.2007. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09,30 ЧАСОВА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, те да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени и њихов бранилац адв. Божо Прелевић, као и**
- **адв. Варја Банић.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо планирали четири сведока, то су Костић, Вучићевић, Вучковић и Ђерић, међутим у међувремену, знате да су Вучићевић и Вучковић у поступку истраге, отворена је истрага против њих, они су лишени слободе, тако да планирамо Костића и Ђерића под условом да су дошли. Ту су јел тако? Онда прво да позовемо Костића пошто је он човек из Прокупља, Костић Звонимира.

САСЛУШАЊЕ

Сведока КОСТИЋ ЗВОНИМИРА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Костићу. Господине Костићу преда мном је записник о Вашем саслушању у преткривичном поступку, то је 06. јул 2004. године, питам Вас да ли има промена у овим Вашим личним подацима које ту имамо?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Крстивоје и тако даље. Стан Прокупље, Банијска 16?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок ЗВОНИМИР КОСТИЋ, са подацима као са записника од 06.07.2004. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Костићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговарате на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте нам пренети, ништа не смете да прећутите?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас прочитајте гласно текст заклетве, налази се ту испред Вас.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Костићу, из овога записника који имамо пред собом дало би се закључити да сте Ви те '99.године, у СУП-у Прокупљу били запослени и радили као инспектор за?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: За сузбијање привредног криминалитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сузбијање привредног криминалитета?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам укратко како је дошло до тога да Ви поступате у неком поступку везано за илегалан прелазак државне границе тројице Америчких држављана, албанског порекла, браће Битићи?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не би било у опису Вашег посла, јел тако?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, то није у опису али на захтев претпостављеног да видимо прво о чему се ради и да ли има уопште неких елемената из дела привредног криминала, како смо проценили да тај део уопште не одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким радите, како је дошло до тога, ко Вас је обавестио, где сте обављали разговор са њима, мало ближе и детаљније, да Вас ја сад?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мене директно је обавестио претпостављени Машан Лутовац као старешина да одређени број лица, која су приведена, проверимо да ли има по нашој линији рада, конкретно, привредног криминалитета у њиховим радњама неке радње, односно дела. Врло брзо смо проценили, односно ја по тој линији да ту нема никаквих радњи које би се уклапале у неко кривично дело из области привредног криминалитета, и након тога сачинили смо забелешку и буквално после тога шта се дешавало одлучивао је нормално претпостављени старешина и моје је било само да сачиним забелешку о томе, на те околности да ли има и ли не неког дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви радили самостално или сте радили заједно са Лутовцем?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па мислим да смо заједно били у просторији, сад можда наизменично али углавном заједно смо обавили тај разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему сумња на неки привредни криминал, шта, неки шверц нечега или?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не, није било шверц него буквално тим радњама њиховим проверили смо да ли управо има неких радњи везано за то и пошто смо утврдили да из области привреде нити другог дела нема у њиховим радњама онда је по логици ствари требало да неке друге линије рада, да ли личне карте, странци и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали какве личне исправе, легитимационе исправе, личну карту, пасош, како су изгледали, како су били обучени, да ли је вршен њихов претрес, је ли шта код њих пронађено и тако даље?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Колико се сећам, да Вам кажем прошло је времена, сад заиста се не сећам појединости а у забелешци мислим да је то констатовано све да ли су имали исправе, не могу да се сетим сад појединости, нешто су помињали да су одузети пасоши још доле пре преласка административне линије са, мислим оно чисто по сећању али у забелешци мислим да стоји то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у поступку истраге рекли да су они имали путне листе издате у, не можете, остављате ту резерву, да ли су издате у Америци или у Албанији, нисте сигурни, али да су имали неке путне листе, да су имали неке фотографије на којима су били у униформама са ознакама УЧК и тако даље?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: То је у белешци констатовано, е сад заиста се не сећам да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него ја Вам кажем ово је Ваша прича из поступка истраге?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из преткривичног поступка.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Покушаћу то да препричам колико се сећам тога, било је, сад не знам да ли једна или све путне листе али сигуран сам да није било три, значи за сва три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису за сва тројица.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Е да, то што се тиче тих путних листа, друго, пасош, личне карте нису имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а фотографије, плочице неке?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Е то је било, било је чини ми се пар фотографија, или једна плочица и пар фотографија или обрнуто сад не сећам се тачно да ли две плочице и једна фотографија или две фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви са њима разговарали у том смислу, било Ви, било Лутовац, било заједно, шта је то откуд те плочице, да ли су они припадници какве војне формације и тако даље, да ли сте ишта са њима у том смислу причали?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ја се не сећам да сам ја разговарао, али Лутовац вероватно да јесте. Јел кажем Вам врло брзо сам ја овај део завршио везано око постојања неког дела из привреде тако да овај други део везан за евентуално те провере он је обављао разговор односно мислим да је после, предата лица Служби Државне безбедности да они по својој линији провере евентуално та да кажемо одређена сазнања или нека њихова ранија сазнања што се у комплекту и глобалу уклапало. Значи, у Ресор не јавне него Државне безбедности тако да све те појединости нам нису ни познате након тога разговора што смо ми радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате, добро није Вам познато овако кроз службу али да ли сте незванично сазнали какви су резултати били тих провера од стране припадника ДБ-а?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта у том смислу знате?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је уопште било са њима касније?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не знам заиста, јер кажем оно докле смо ми обављали разговор, е сутрадан ми је рекао Лутовац да им је судија за прекршаје изрекао сад да ли 10 или 15 дана због преласка границе илегалног и то је што сам ја сазнао а остале резултате провере других линија рада стварно ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишта друго везано за њих касније чули, сазнали на било који начин?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па за њих конкретно од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули шта је на крају са њима било?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: На крају јесам из медија, из штампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из медија?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па да су пронађени у овом селу, како беше, оно што су медији објављивали а од колега ништа конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ме занима како сте Ви то што сте сазнали из медија, то је знатно касније?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После две године, како сте Ви то повезали са том тројицом лица са којима сте поступали, радили, разумете, како сте Ви повезало да су то баш ти?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Просто нисам могао да верујем да су то та лица, међутим оно што је речено у смислу да је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него не сећате се ничега?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, да је неко решење које је донето у Прокупљу пронађено код тих лица, а заиста су били доле, пошто су ми рекли да су осуђени затворском казном од 10 или 15 дана, мислим то само могла да буде претпоставка иначе нико није сигуран да ли је то то или не. Колега Станковић је једном приликом исто рекао у том смислу да је он одређивао, не одређивао него поднео пријаву против тих лица и да је судија за прекршаје изрекао и то више он што ме асоцирао на то да нису можда то та лица или, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека прича да ли је међу Вама доле, докле сте Ви радили у Прокупљу, радите ли и сада?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Радим и сада, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада радите?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је касније било од то кад је почело по медијима да ли је код Вас у СУП-у у Прокупљу, на неким колегијумима или овако незванично било неке приче везано за ту тројицу, уз претпоставку, кажем уз моју неку претпоставку кад Вас то питам да су и други такође из медија сазнали, други који су поступали, који су имали неке везе са њима, Лутовац, овај инспектор за странце, не знам начелник и тако даље, па да ли сте нешто причали, једноставно коментарисали о томе?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Једино то су коментари, односно док није отишао у пензију са Зораном Станковићем било, а са другим никаквих коментара није било на ту тему, јер тим пре што сам био ја категоричан онда кад смо обавили разговоре, ово више, значи нема елемената за било какав рад, нека друге службе уколико процене да у њиховим радњама има и малтене од тог тренутка ни са ким више од тих старешина нисам на ту тему нит су ме шта више питали ни контактирали, било шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још ово, ко је у то време био Вучковић Милован, Вучичевић Милован?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Вучковић Милован је био начелник Секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био начелник одељења полиције?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не Вучићевић Милован, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вучићевић.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Секретаријата, а Вучковић Милисав начелник одељења полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције, да, да, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кратко само, да ли се сећа колико је фотографија било?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мало час сам рекао нисам сигуран, да ли су биле две фотографије и једна плочица или једна плочица и две фотографије, али не сигурно више од три а не мање од две.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био на тим фотографијама, јел можете да опишете то?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Е то се заиста не сећам, да ли су сва тројица или два брата не бих могао да се сетим а знам да је била овако групни снимак са више лица, сад заиста не могу да се сетим јер видео сам на минут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево кад смо већ овде колега замениче, Ви сте у том преткривичном поступку, дакле 06.07.2004.године, рекли да су двојица имали плочиве УЧК са именом и презименом, а трећи само необележену плочицу?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Онда је тако као што сам рекао сигурно, мислим не могу сад пре три године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле да су двојица имали плочице са именом и презименом?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, знам да. Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А трећи исто је имао плочицу али без обележја?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, онда је тако сигурно као што сам, јер још је било свеже сећање и могуће да сам пермутовао сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто је свежије сећање, са изјавама, када је давао изјаву истражном судији ја бих молио да предпочите и овај одговор Костић Звонимира, јел могу ја да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците која страна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па овде нема стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чини ми се да нема ту стране, да ово није нешто остраничено па?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо на моје питање сећате се ли шта је на тим фотографијама сведок Костић Звонимир исказује, јесте ли нашли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «То су они, та браћа на фотографији»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Колико се сећам, макар једна од тих фотографија са оним униформама са ознакама УЧК и њихова прича је била да би лакше могли да дођу из Америке, морали су преко неке агенције, шта ја знам како су они то објашњавали да буду у тим униформама да не би имали проблема успут, да их не би прогласили као шпијуне, у том смислу»?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Онда је тако сигурно, како сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви рекли истражном судији?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада том приликом а на питање истог заменика ОЈТ?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: То је то, значи оно што сам изјавио не мењам ништа у исказу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле видимо из исказа сведока да ту постоје одређени предмети, шта је са тим предметима, да ли су ти предмети одузети уз потврду или нису, конкретно да ли је сведок одузео те предмете од та три Албанца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да Вам кажем, ја значи само након обављања разговора никакву потврду нисам узимао, остао је Машан Лутовац да са колегама из ДБ-а, процене да ли ће они узимати то и предали су колико ми је касније рекао комплетно те фотографије, плочице, колегама из ДБ-а, како ми је бар Машан рекао јер сам ја одмах после разговора изашао из канцеларије, сутрадан сачинио забелешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви нисте никакву.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте сачињавали никакву потврду о привремено одузетим предметима?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не, не, значи, зато што, ако ми не поступамо у смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли разговарали са Машаном о томе чија би могла бити надлежност та три лица и коме би требало да се даље дају у надлежност, којој служби?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па било је краћег разговора, консултација обзиром да није било да кажем у њиховим радњама дела из области привреде или неког што

заслужује пажњу на посебно сузбијање криминала, да по логици ствари уколико смо већ видели те фотографије, односно плочице, да предамо, односно уступимо лица на проверу и даље обављање разговора оном другом Ресору, не јавне него Државне безбедности и он је остао касније са њима да утаначи у смислу преузимања тих лица, кажем Вам ја сам након обављеног разговора изашао из.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Канцеларије тако да те детаље не бих могао да кажем јер нисам био присутан заиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви разговарали са тим лицима уопште, да ли сте правили неки записник о њиховим изјавама?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Само смо забелешку сачинили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је направио белешку?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само белешку?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Само белешку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ја добро закључујем ако примећујем да је сведок на основу онога што је нађено код њих, на основу тих предмета проценио коме треба да даље иду та лица на обраду?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: То је проценио непосредни мој старешина Машан Лутовац, јер он је тај који је даље по хијерархији, томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лутовац, Лутовац тако и каже.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте дошли до сазнања кроз Ваш рад, како су та лица дошла на подручје Републике Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога како је уопште дошло до тога да сад Ви поступате са њима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд они у Србији?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Колико се сећам они су са неком породицом ваљда кренули и једноставно не знајући административна линија докле је, овамо кренули према Куршумлији, значи у том делу и да их је ту патрола полиције зауставила или легитимисала сад не знам те појединости јер то је 30 километара најмање удаљено од Прокупља е касније после на позив Машана Лутовца да видимо, има нека лица су приведена овде, да проценимо има ли томе и то је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред ове тројице браће Битићи, да ли је обављао разговор и са лицима која су са њиме дошла у Србију?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Нисам обављао са тим лицима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њима не?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим другим нисте?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Нисам, нисам, знам да је било неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не, сви су они прешли административну границу, ушли овамо?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мислим да је Машан Лутовац поразговарао са једним лицем из те породице ваљда, то је било неколико, пар деце, жена, сад колико се ја сећам, оно, бар што ми је рекао да је то породица коју су они требали да пропрате до Куршумлије или до, не знам сад тачно до које локације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли дошли до података о томе којим возилом су браћа Битићи и та лица дошли у Србију?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Заиста ми није познато то, ако се добро сећам, мислим колико се сећам да је патрола зауставила које је кренуло уназад возило, сад мерцедес или не знам у забелешци да ли тога случајно има или је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро онолико колико се сећате?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, да је то на подручју Куршумлије, значи 30 километара даље и сад возило, или је голф или мерцедес стварно не знам

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате шта је било с тим возилом?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Верујте то мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је оно одузето да ли је касније коме враћено ако је одузето уопште, остављено тамо, да ли ишта знате у том смислу, то Вас пита заменик?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Заиста не знам шта је, да ли је оно остало испред зграде или је са лицима доле, верујте онда кад сам проценио, предао лица више нисам у радњи уопште био око возила и где је остављен и било шта друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли та лица имала неки новац код себе, да ли се сећате?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Колико се сећам то су они кроз изјаву чини ми се то у забелешци да сам ставио да им је новац одузет на неком контролном пункту доле, Подујево или Приштина, тако нешто, још кад су долазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте завршили разговор са овим лицима и кад сте заједно са Лутовцем одлучили да их предате даље, на даљу надлежност, да ли сте о томе и о тој својој одлуци обавестили Вашег руководиоца и ко је тад био Ваш руководилац у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лутовац му је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или старешина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лутовац му је био.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Лутовац је мени био, значи он је тај који остварује контакт и са тужилаштвом односно линијом рада из управе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лутовац је у то време био начелник.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Начелник одељења криминалистичке полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одељења криминалистичке полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде у белешци стоји да је имао исти чин па је због тога настала та забуна. Је ли Лутовац о томе разговарао са начелником СУП-а или тако?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Колико је мени познато, заиста не знам, а само ми је сутрадан рекао да су лица од стране инспектора за странце предата, односно поднета је пријава, и судија за прекршаје изрекао меру и да се налазе на издржавање е сад, да ли је обавестио старешину или звао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још само ово. Службену белешку, коме сте предали?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ја сам предао Лутовцу а сад, пошто је он мој старешина он даље коме је предао није ми заиста познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да је нека сазнања касније добио од Зорана Станковића, накнадно, дал му је Станковић, како су они пуштени, како су отишли, шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Разумем али нисмо ми причали у том смислу како су пуштени из затвора, само ми је поменуо пар пута да се ова лица која су била са њима отишла за Чачак или Краљево сад нисам сигуран и да су га они позивали да се интересују колико дана су изречена мера, кад ће изаћи, у том смислу је било речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ишта везано, да ли икаквих сазнања имате везано за њихово пуштање са издражавања казне затвора, шта се дешавало?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: То заиста не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли им је смањена казна, дал му је то поменуо?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Заиста не знам те детаље.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У којем возилу се возио у то време Вучковић, начелник Секретаријата, како се зове Милован Вучковић?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па он је као начелник Секретаријата и онда и сад имао најмање три, четири возила.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Која, знате ли Ви која?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Која су, била је «Соната» једна.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: «Соната», путничко, онда одељење полиције мислим да и сад имају «Пајеро» џип.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Које боје је тај џип?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Беле.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко, јел се возио у њему Вучковић?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па не знам да ли се Вучковић возио, заиста, то су физички одвојене зграде где је начелник одељења полиције, значи на сто метара та зграда овамо друга зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то је друга зграда?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: И не бих знао, махом су то официри полиције возили, сад, оператива нема, односно уопште не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел има он возача, јел има Милован Вучковић возача?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па имао је он возача.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имао је?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Имао је возача и сад сваки начелник има.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био возач?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био возач начелника у то време?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Зоран из саобраћаја, само презимена се не сећам. Динић или Демић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Зоран Данић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данић?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Данић, мада је у одсуству Данића и неко друго из саобраћаја тако преузимао ту улогу возача рецимо на пар дана када је овај.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли Вучићевић имао возача?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па причамо о Вучићевићу о начелнику Секретаријата.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је начелник Секретаријата, Вучковић Милован?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Вучићевић Милован.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Милисав јел?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не, не, Милован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вучковић Милисав начелник одељења полиције.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Никад то да ухватим, то морам да напишем, Вучковић Милован, Вучићевић како?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Вучићевић Милован.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он, шта је он?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Начелник Секретаријата.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, а овај други Вучковић Милисав је ли он имао возача?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је њега возио?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Е то заиста не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сам је возио, јел?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: То је у другој згради заиста не знам, да ли га неко повремено возио или сам, значи сто метара је физички у одвојеној згради и ту је начелник одељења полиције, тако да најмање контакта имамо привреда и одељење полиције.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли Ви познавали окривљене Поповића и Стојановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде окривљене Поповића и Стојановића?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не, дал су ту или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ту су у судници.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да се окренем да видим или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би могли?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мислим да, први пут их видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут их видите јел?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам где сте обављали тај разговор са браћом Битићи?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: У службеним просторијама.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: У Прокупљу, то је та такозвана нова зграда Секретаријата, пошто имамо једну зграду а сто метара је физички одвојена ова друга зграда, у тој другој згради значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су просторије Ваше службе?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не, не, ту су просторије службе за сузбијање криминалитета општег односно одељења полиције сад на спрату што се користи а ја сам радио у другој згради, кажем на пословима привредног криминалитета, тако да ме Машан позвао у тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тамо дођете?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ћемо обавити разговор и то је то.

НАТАША КАНДИЋ: А ко их је довео на разговор?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да Вам кажем, они су већ били приведени кад ме је он позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су већ били ту кад сте Ви дошли?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, једноставно ја сам из ове зграде отишо у оној тамо и не бих знао тај моменат сада да ли су колеге из Куршумлије њих привели или из Прокупља а уосталом то, значи није посебно било интересантно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је инспектор Станковић био са њима тада том приликом кад сте?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Док смо ми разговарали ја и Машан није, он је тек касније, мислим после, како ми је рекао Лутовац, тек после разговора радника из ДБ-а да су уступљени Зорану Станковићу на даљи рад.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам то како су уступљени Зорану Станковићу?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мислим не уступљени, него он је преузео подношење пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даљи рад са њима?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Рад са њима, привођење, мислим да ли их је водио или не судији за прекршај то заиста не знам, потпуно друга линија рада била и да.
НАТАША КАНДИЋ: Које је то дан био кад сте Ви њих саслушавали?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Који је?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите који је дан?
НАТАША КАНДИЋ: Па који дан?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У недељи?
НАТАША КАНДИЋ: Датум, датум.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не сећам се, то је пре осам, девет година било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оријентационо имате неку представу?
НАТАША КАНДИЋ: Чекајте да ли су они одмах доведени ту након што их је полицијска патрола зауставила?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Истог дана, истог дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се све дешава истог дана?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, да, истог дана.
НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, прво их доводе код Вас па онда иду после тога у Куршумлију, после тога су изведени код прекршајног судије?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не разумем питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то се дешава у Прокупљу, све се ово дешава у Прокупљу, нема шта Куршумлија.
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: У Прокупљу смо ми обављали разговор.
НАТАША КАНДИЋ: Значи пре извођења код судије, јел тако?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то би се дало закључити.
НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, јесте ли Ви дуго у СУП-у Прокупље?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ово колико дуго сте пре тога у СУП-у?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ја сам у радном односу, односно конкретно СУП-у у Прокупљу од '92.године.
НАТАША КАНДИЋ: А јел имате сарадњу са СУП-ом, Секретаријатом у Нишу?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: У Нишу?
НАТАША КАНДИЋ: Да.
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: По својој линији рада свакако.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате ко од тих околних Секретаријата има још бели «Пајеро»?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па малтене сваки Секретаријат је добио службена та возила, можда '97.-'96, сад причам оно оријентационо.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је начелник СУП-а Ниш имао бели «Пајеро», да ли знате?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Е то не знам заиста.
НАТАША КАНДИЋ: Немам питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?
АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте данас рекли овде да сте Ви, да почнем другачије, ову службену белешку коју сте потписали Ви и господин Лутовац, ко је писао ту службену белешку?
СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мислим да сам је ја куцао али то је углавном текст који смо заједно срочили. Мислим да сам га ја куцао. Ако могу само да погледам првих пар реченица?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.
АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Могу ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, наравно.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ја сам ово куцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте куцали, бранилац Вас пита ко је то сачињавао, ко је сачинио у текстуалном смислу?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па ту смо седели заједно и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је она резултат заједничког рада?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, да, ту је и потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пошто је мени остало нејасно да ли су они заједно и саслушавали, па морам да поставим то питање, не знам да ли сте одговорили или не. Јесте ли ви заједно саслушавали?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: То је у истој канцеларији, значи седели смо и обавили разговор отприлике то што је ту евидентирано у забелешци у том правцу је и текао разговор и та забелешка мислим да је Машан уступио и колегама из Државне безбедности о ономе шта смо ми већ ставили на папир у том разговору.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте данас у више наврата рекли да сте Ви ту обавили неке разговоре и нашли да из привредног криминала нема ништа, а ја не разумем да ли сте Ви нашли што се тиче општег криминала нема ништа или само привредног криминала?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Привредног и општег јер Машан је био у том делу процене дела из општег ја у овом делу из привреде и на крају пошто у њиховим радњама није било тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједничка службена белешка.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, по тој логици.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, када сте сачињавали ову белешку, јесте ли Ви те плочице имали пред собом, плочице које су код њих пронађене?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мислим да није, сад да не тврдим оно сто посто, ако је белешка сачињена сутрадан, значи лица су већ предата радницима из ДБ-а, али вероватно је прву руку писано сачињено оно што смо ставили а онда откуцано као забелешка.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Предзадњи пасус ове Ваше белешке.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Врло прецизно описује плочице и шта је на њима писало. Ако нисте имали плочице, на основу чега сте ово написали?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не, кажем да вероватно смо рукопис на папиру и онда кад смо предали, односно ја изашао да сачињавам забелешку, Машан је остао да утаначи са колегама из ДБ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте током разговора сачињавали какве белешке, прибелешке себи?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па то је било значи на парчету папира прибелешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком роковнику, нотесу?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Коју смо ми ставили на забелешци и нормално после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Само знам да је све остало на столу кад сам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да и број аутомобила, да. Интересује ме ова трећа плочица, трећа плочица је метална са прекрпапањем, Ви сте ту написали и два папирића са натписом, Ви сте написали оно што пише на тој плочици, то сте уписали овде.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Општински суд тако је и стављено у забелешци.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, па кажите ми, пошто овде пише ВП, шта би то могло да буде, да ли знате?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: По некој логици ствари је плочица и ВП то би војна пошта нешто требало да асоцира на то, мада.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: ВП, чин, име породично јел то писано на српском?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Е то се не сећам заиста, како стоји у забелешци.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ево погледајте, ако суд дозволи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може како да не.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не могу да се сетим сада.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је предзадњи пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да ли је то белешка коју сте Ви сачинили, да ли је то та белешка о којој говоримо ако јесте онда и ово коментаришите, микрофон, микрофон?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ово где стоји ово ВП, то је било без натписа, значи само овако, као што је стављено овде, значи тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био текст на плочици?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ово, значи како стоји овде натпис ВП, празан простор, значи само тачкице, чине празно и све ово остало, значи без попуњених генералија.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли знате да ли су то?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Односно бланко да кажемо као што то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Моје питање је да ли знате да ли је то плочица Војске Југославије?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не знам, јер ово је само парче папира било колико се сећам, баш као што и овде стоји без генералија без попуњеног овог.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви њих питали о пореклу плочица, одакле им плочице?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: У забелешци сам то сигурно констатовао овде, али се не сећам сада, једино могу да прочитам из забелешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте, прочитајте па се подсетите, само нам прво реците овако, по садашњем сећању.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, не могу да се сетим сад шта су рекли на те околности, да ли када су кренули из Америке да су већ имали то или кад су дошли после до родног места Призрен или су тад узели то, стварно не могу да се сетим ако не бих видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајте погледајте шта сте написали на ту тему.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не могу да нађем то где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је ово боља копија?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Значи нисам сигуран на те околности шта сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ово, да ли је то исто што Вам даје сад заменик тужиоца?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: То је значи све како стоји овде тако је било на тим плочицама.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Моје питање је да ли знате одакле су те плочице, одакле им плочице?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Заиста не могу да се сетим, сад шта су онда, пре осам година изјавили, да ли то кад су кренули из Америке су добили или кад су дошли на подручје Косова, сад тога се не сећам заиста.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел видим да сте се изјашњавали везано за униформе али за плочице нисте. Да ли сте том приликом сазнали неке њихове матичне бројеве?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је приликом, прво да ли су они знали српски, дал им је требао преводилац у разговору са Вама?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не, српски су знали сва тројица обзиром да смо буквално ми разговарали овако са њима и идентични су, прича је била и како су дошли и шта, са овим људима кренули да их на неки начин пропрате пошто су живели доле у комшилуку али су знали српски језик.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су они деловали уплашено?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да Вам кажем ја сам то разговарао можда после пар сати него што су их довели, мени нису деловали нешто посебно уплашено или можда су већ са неким обављен разговор ја сам се укључио кажем касније и док сам из ове зграде и пошто по терену пристиго Машан је већ кренуо да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, кажите ми да ли сте Ви проверавали њихове наводе код измештеног СУП-а Призрен?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ја лично не. Кажем Машан је остао даље са овим људима, да ли су они нешто радили у том правцу више од оног што смо ми само обавили разговор, није ми познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, кажите ми Ви сте у истрази, код истражног судије од 06.07.2004.године?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Изјавили: «ми смо донели решење пошто радници ДБ-а нису заинтересовани нашло се такво решење». Па ме сад интересује ко је Вама рекао да радници ДБ-а нису заинтересовани?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не знам шта сам изјавио, да смо донели решење или смо можда одлучили а не решење у смислу акта као решење него решење о начину даљег поступања односно одлука о томе да то преузму радници ДБ-а или нека друга линија рада уколико нађе интереса за то, да ли ће то личне карте, пасоши, неоправдани прелазак границе или слично. Углавном за послове криминалитета проценили смо да нема никаквих радњи ту и буквално ту се завршила наша активност у том делу обављања разговора и предаје лица на рад што је Машан.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Вама неко рекао да ДБ није заинтересован и ко ако јесте?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па мени лично не, али Машану сигурно је неко пренео. Сад да ли је њихов старешина или неко од радника, ја сам баш оно био категоричан да они то преузму ако имају интереса да раде, то је према Машану било да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морам да реагујем, ја не знам да ли сте добро предочили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја покушавам да нађем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте, овако гласи колико сам ја схватио: «ви сте донели решење пошто радници ДБ-а нису заинтересовани и нашло се такво решење», али то нису речи овог сведока, ево гледајте од почетка, «после пар дана пошто смо се срели са овим колегом који је радио на пословима странаца он је то само рекао», значи препричава речи колеге.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се извињавам, ја сам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Тужиоче у праву сте, ја сам само забележио ово доле, па извињавам се суду. Кажите ми да ли је неко о браћи Битићи обавестио тужиоца у Прокупљу?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ја нисам а за старешину не знам дал је обавестио пошто.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је то Ваша обавеза?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мене као старешине не, а начелник тог одељења је у обавези да обавести уколико поступамо у смислу подношења кривичне пријаве или предузимање неких других радњи осим овог информативног разговора што смо обавили са њима у том смислу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под условом дакле да се открило да су починиоци каквог кривичног дела онда би био обавештен тужилац и ступио са њим у контакт?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Тако је, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви кажете пошто нисмо нашли да има било шта из привредног и општег криминала онда сте их упутили Државној безбедности е сад Вас питам само предали ДБ-у на даљи рад, а шта је то надлежност ДБ-а у смислу тог даљег рада, који предмети се њима уступају, који починиоци кривичних дела или осумљичени за одређена кривична дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да је сведок већ одговорио на то, питао је заменик.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: То је оно што сам мало час рекао, значи по Кривичном закону група дела против дал беше глава XV или XVI, одређена дела против.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, ОК. Нисам разумео ко је господину Лутовцу непосредни старешина?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Милован Вучићевић, начелник Секретаријата.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли је Вас или господина Лутовца, да ли Вам је то познато да ли Вас је неко звао да сугерише шта треба радити са тим лицима, неко изнад Вас?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мене не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У МУП-у?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мене сигурно не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате, да ли су, где су припадници ДБ-а обављали разговор са браћом Битићи?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па њихове просторије су на истом спрату буквално ту су сви, канцеларије.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па питање да ли у њиховим просторијама или у Вашој?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не, то заиста не знам јел мало час сам одговорио, након разговора ја сам изашо остао је Машан Лутовац са њима да утаначи, сад да ли су остали у нашим просторијама или су водили тамо заиста ми није познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је Машан Лутовац присуствовао?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: И то ми није, кажем ја сам напустио после тог разговора у згради и отишо значи из те зграде.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања хвала.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Само једно питање. Интересује ме за време овог разговора, да ли је неко од њих тражио да му се омогући да има или право на адвоката или да му се обезбеди адвокат или пуномоћник или да се обавести породица, да ли је уопште тражио да се испоштују некаква права?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да Вам кажем од мене лично нико, обзиром да сам ја неких двадесетак минута највише ту био и наговестио, мислим наговестио, реко, предочио да у овом делу што сам ја обавио разговор нема никаквих активности у том смислу да ћемо ми подносити пријаву за неко дело а да ће остале колеге по линији рада

да процене шта ће даље, да ли ће се подносити пријава или ће једноставно након тога бити.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, да ли оптужени имају питања сведоку? Можете, можете, оптужени Поповић.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Господине председнице, оптужени Поповић Сретен, хтео сам само, пошто мислим да још нешто није било разјашњено овде око овога што каже, он је малко рекао да је у канцеларији њиховој обављао разговор са браћом Битићи само он и Лутовац Машан, када га је бранилац питао око неког питања у вези њих он је казао ја сам отишао а Машан је остао даље са осталим људима, који су ти остали људи били у канцеларији ако су само он и Машан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да се то односи на тројицу.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Остали људи.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: То ова тројица значи, њих тројица они су малтене сви били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Браћа Битићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А ја бих ако може да ли имам право, само изјава од Протић Светислава радника Државне безбедности у његовој изјави шта је он био изјавио ако може да се само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите шта желите да му предочимо?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: На страни три, овде лепо описује да је обављен разговор у њиховој канцеларији у присуству Станковић Зорана, господина ако може да прочитам или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, шта је то само Поповићу?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: То је изјава код истражног судије дана 09.11.2004.године, од стране Протић Светислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ја то прво пронађем, али нисмо, да, сад размишљам о томе, нисмо Протића још ни саслушали. Протића нисмо ни саслушали.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Предложен јесте али чисто сам хтео да видим само да ли је тачно то што је он то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, ајде то овако да преформулишемо, да ли је и у једном моменту долазио тамо Протић или неко из ДБ-а макар око тога да Вас пита јесте ли завршили с њима или?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Он је, кажем канцеларије су малтене овако, једна до друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тада док сте обављали разговор са њима?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Знам да је он ту пролазио, интересовао се, односно са Машаном је контактирао хоћемо ли ми даље задржавати та лица, то је било на ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле још у току разговора он је долазио па питао у том смислу, добро?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Тако је. А Станковић сигурно није био присутан у том делу разговора, Протић, Станковић, Костић или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станковић тада није био сигурно, добро.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Он је тек касније можда после њиховог.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А у чијој канцеларији се обављао тај разговор да ли у Вашој или у канцеларији Протић Светислава?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не у разговору Протић Светислава канцеларији не, значи ово што смо ја и Машан, а после тога да ли су Станковић и Протић или у чијој канцеларији то ми није познато, то сма мало час.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, рекао је.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Рекао да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Кад сте обављали разговор са њима да ли су сво троје били у истој канцеларији, сва три брата или су били један по један.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мислим да смо разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довођени у просторију један по један?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ако се, значи протек је времена и сад не могу да се присетим детаља, сигуран сам да су сва тројица остала у канцеларији кад смо завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад сте обављали разговор са њима?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: А са њима, е сад не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је пракса иначе ако радите са више лица везано на исту тему, да ли са свима причате одједном или прво с једним, па с другим па с трећим?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Они су се изјаснили да су сва тројица браћа да све што долазак и то, значи све су идентичне, сад не могу да се сетим да ли је Машан већ кренуо појединачно, да, да ли је он већ разговарао са неким појединачно или, кажем ја сам непуних двадесетак минута само се укључио у том делу и сад не могу да се сетим да ли смо појединачно са једним другим трећим или су сва тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Углавном.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Колико је далеко канцеларија од Протић Светислава од Ваше канцеларије?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па то је на истом спрату, значи малтене ходник је тај.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је физички одвојено пошто је то ресор Државне безбедности ово је.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па улазна врата су.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Физички одвојено?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па физички, постоји значи као неки, има врата, дође као параван кроз који се улази и онда.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јел може да се деси да је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихово крило.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не сећам се онда, то су радили они преграду тог ходника, али не сећам се дал је то било пре '99., или је пре неколико година углавном сад физички оно врата, преграђен ходник и улазна врата, тога се, не могу да се сетим да ли је било то пре овог или касније.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ако ово буде ко питао не знам како ће сад да се схвати. Јел може да се деси док сте Ви разговарали на пример са Мехметом да се са Агроном разговара у просторијама Државне безбедности истовремено, тад?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па обзиром да је ту на ходнику било, могуће, али сигурно док сам ја био да нису они обављали разговор док ми нисмо завршили, ја и Машан.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јел можете, колико сте Ви укупно били за време обављеног разговора заједно са Машаном, да ли сте били пет, десет, петнаест или цело време?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Колико је трајало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је двадесетак минута.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да, двадесетак, пола сата највише да је то трајало, разговор.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: За тих пола сата да ли су сви троје браће били ту у канцеларији или је неко био у канцеларији Државне безбедности или у ходнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево каже, не може да се сети.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не могу да се сетим то.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је могуће, он каже, мало пре је рекао да је могуће да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети, чули сте га, не може да се сети.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не могу да се сетим то сад.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Дал Вам је познато дал је неко у СУП-у Прокупље проверавао да ли се стварно ради о америчким држављанима?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Није ми то познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је било ко контактирао амерички конзулат у Београду, амбасаду или страну амбасаду која обавља?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Није ми ни то, не знам, не знам. То ми није познато, значи понављам још једном, значи након разговора отишо сам, Машан је остао са Протићем, односно колегама из ДБ-а, да ли су они проверавали, да ли контактирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, бранилац Вас пита, јер контактирали сте после с овим инспектором за странце да нисте можда нешто коментарисали?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: То ми није познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли постоји обавеза да се у таквим случајевима кад су страни држављани обавести амбасада чији су они држављани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате да одговорите на то питање, реците?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Мислим у сваком случају да је то радила линија криминала, ми смо по својој линији ти који успостављамо контакт са надлежним линијама рада из МУП-а и онда у том смислу се и остварује контакт, она линија рада која у оквиру Секретаријата, да ли су то странци, служба ДБ-а, путне исправе, они преко својих управа остварују контакте на ту тему, провере и обавештавања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Тако, пошто ми нисмо поступили нисмо тај део ни урадили значи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Али ја Вас питам да ли постоји уопште обавеза Секретаријат, не Вас, да ли постоји таква обавеза да се обавести Амбасада, да ли Вам је познато?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Још једном подвлачим што се тиче криминала како радимо, а сад осталих линија рада не бих заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли сте приликом разговора са браћом Битићи сазнали било шта о њиховом учешћу у ратним дејствима, да ли су учествовали у ратним дејствима и ако јесу да ли неке појединости знате?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Колико се сећам, мислим да сам то негде ту и у забелешци рекао да су они дуже времена чекали у неком кампу ако се не варам, онда су да ли непосредно пре потписивања овог споразума прешли или можда мало касније, сад не знам те појединости, кад су они дошли на подручје да ли пре.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви, значи питање је било да ли сте имали било каква сазнања?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не, мислим управо то зашто сам ја сугерисао свом старешини на те околности нек ураде људи из Државне безбедности који по логици ствари и на основу фотографија и овог треба из групе оних кривичних дела да обаве разговор и да ли имају сазнања и све остало. Тако да ми на ту тему уопште нисмо значи ни разговарали тим пре што као служба линије рада нисмо надлежни за тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли сте сазнали евентуално да ли су они били припадници неке бригаде?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Нисам, нисам значи на ту тему, то је управо оно био разлог да уступимо те провере колегама из Државне безбедности.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојановићу? Да ли имате још нешто да нам кажете господине Костићу?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Ништа више немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Прокупља?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Из Прокупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо Вам признати путне трошкове у висини цене јавног превоза Прокупље-Београд аутобуска карта је тамо и назад 1.560,00 динара?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, сведок тражи трошкове.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете?

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Нећу пошто.

Сведок не тражи трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше право.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Дошао сам, још неке обавезе тако да нисам аутобусом и у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете ићи.

СВЕДОК ЗВОНИМИР КОСТИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Ћерић Радомира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам овако нешто да приметим овде. Овде се уопште не види публика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ја не знам, начело јавности претреса подразумева право публике да дође и да гледа мене, али то истовремено значи да и ја имам право да гледам у публику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово нека буде примедба упућена конструкторима судница и дуплих стакала, а сигуран сам да се и бранилац придружује овоме и ни ми не бисмо имали ништа против да мало боље видимо тај простор тамо. Добро. Дobar дан господине Ђерићу.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Дobar дан господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђерићу ја овде имам два записника о Вашем саслушању у претходном поступку. Питам Вас да ли има промена у Вашим личним подацима које сте нам дали, које сте дали истражном судији, пре свега типа адресе, где живите?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Са пребивалиштем сам у Београду, Устаничка, односно Кнеза Мутимира 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок РАДОМИР ЂЕРИЋ

Са подацима као у спису, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђерићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговора. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте нам пренети по Вашем најбољем сећању, дакле ништа не смете прећутати. Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Господине Ђерићу нас занима '99. година, евентуално Ваше ангажовање у кампу за обуку припадника Посебних јединица полиције, у кампу Петрово Село. Кад је то почело, кад сте Ви тамо дошли, колико сте тамо дуго боравили, какве су се активности одвијале и тако даље и тако даље? Дакле?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја ћу уопштено да идем па ћете Ви ако буде детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, испричајте нам онако једну причу типа.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Хронолошки да кренем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хронолошки, типа Вашег ангажовања и Ваших сазнања везано за Ваше боравке у том кампу Петрово Село. Прво да Вас питам да ли остајете при исказима које сте дали истражном судији овог суда?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније у неколико наврата, два наврата?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: С тим што је у почетку ишло периферно, површно, до притезања и долажења у ситуације на каквом смо сада нивоу. Значи од самог нивоа ишло је се ка некој озбиљности и тако даље. Испочетка то није све овако ни изгледало да ће доћи до овога до чега је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајте.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па ћете видети због чега то кажем, значи нису се, да будем јасан, из почетка помињали лешеви и тако даље. На крају је дошла истина на видело. Значи, појавили су се лешеви и ту је то што јесте, али дозволите да на питање почнем једном хронологијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Као официр одељења полиције у Ужицу са задужењем обуке за ПП за Западну Србију, од Шабца до Пазара где је тај ужички одред имао своју надлежност, ангажован сам од Министарства да одрадимо обуку у кампу ЈСО-а, односно бившем центру за обуку, то је био центар за обуку ТО, мислим да су и ту жене прве, када су оно систем општенародне обране вршиле обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, мало ближе микрофону да Вас боље чујемо.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Позват сам и негде крајем маја '99. године нашао сам се горе са колегом Сретенем Поповићем, Гораном Радосављевићем и Мићем Петраковићем задуженим за обуку испред Јединице за посебне намене, односно касније ЈСО-а. Ми смо извршили старешинско извиђање с обзиром да је НАТО агресија над Југославијом и Србијом још увек трајала. Ми смо морали предузети и неке мере безбедности у заштити јер смо свесни били да смо изложени као мета горе на оном отвореном полигону. Значи водили смо строго рачуна где ћемо поставити шаторе у случају напада и бомбардовања, где ћемо да се извлачимо, правци извлачења, значи у детаљима смо разгледали како ћемо да направимо распоред у случају да дође до напада. Врло тежак задатак знајући да су јединице посебне намене тражили широм територије, бомбардовали и све у пепео претворили од Куле па на овамо где су се кретали. Значи један од најтежих задатака до тад. Ми смо одредили на северо-истоку од кампа да поставимо шаторе за смештај људства ако дође до напада или оштећења објекта да ту логистику обезбедимо колико можемо, да западно од центра лоцирамо куваре, односно логистику и магацини су остали где су остали, значи где смо у бараци где су били. Потреба даље обуке је поменух логистику, рупе, односно јаме за депонију. Имали смо један контејнер који нису могли да одвлече, имали смо постојећу рупу на јужном делу испод кампа која је бећ била пуна и одлучило се да се направи једна септичка јама на 50 метара од првог шатора северо-источно где смо у багремовој шуми се лоцирали, не знајући да ће то све бити злоупотребљено, да ће доћи до чега је дошло, када ће доћи на ред касније да објасним.

Мој задатак је и Сретенев био да у име Горана, као његови помоћници, пратимо реализацију обуке, значи и реализацију и квалитет и сву логистику неопходну за реализацију обуке да обезбедимо у том времену. Међутим, пошто су Сретен Поповић и Милош имали обавезе извлачења породице са Косова, ја сам малтене прву смену која је почела 01.06. скоро сам одрадио јер ми Горан дође и оде. Горан је био главни логистичар јер је јурио по свим магацинима ПП-а да нађе потребна средства која је Мића Петраковић тражио за реализацију обуке, а ја сам остао горе да пратим рад кухиње, живота и рада, обезбеђивао воду коју никад нисмо имали у довољним количинама јер је пумпа постојећа лоше, значи оно што би требао официр да се стара око реализације обуке за 100 и нешто људи колико нас је било тада горе. Значи 100 и нешто смо људи имали да не причамо, особље и инструктори, инструкторски тим и тако даље.

Поменуо сам Милоша и Попа, значи они су у првој смени били одсутни јер сам се ја надао да ће привести, наслућивао сам медијима да се полако приводи агресија, да иде мир и имао сам заиста животну жељу да завршим започети факултет. Тако сам са Гораном у начелу направио договор, радни договор, да ја будем прву смену а другу смену да води Поп и када заврши те своје обавезе са извлачењем породице, смештајем,

проналажења стана и тако, схватите јер завршетком агресије морали су, односно Кумановским споразумом да се људи извуку са породицама одоздо, да се сместе, да пронађу станове и тако даље.

Тако да, господине судија, прва смена цела на моју душу. У тој првој смени једног јутра заиста се не сећам буди ме начелник са којим сам имао изванредну сарадњу, начелник тада је, не знам сада како се зову Управе, сада су станице милиције, значи начелник ОУП-а Кладово Вукашин Сперлић. Значи, са њим сам као логистичар и старешина успоставио добру сарадњу и верујте ми птичје млеко да је требало обезбеђује ми човек колико је хтео да помогне да сарађује. И на одобрење Гораново и Мишово и моје, на одлуку где ће да се копа септичка јама самим почетком обуке, ја сам ангажовао преко Сперлића једну радну машину која је дошла и ископала ту септичку јаму, буквално намењену са циљем из разлога што је било 100 људи и што смо им дневно давали по 3 литра сока и воде. Значи у једном дану имали смо 300 празних боца, 10 дана то је 3000 боца. Не смемо да палимо због маскирне дисциплине јер су нам свима животи угрожени и са тим се и откривамо, а не смемо ни да пустимо да се расипа та пластика јер сви лажни циљеви који су гађати доле, гађани су од пластике прављени и тако мостови и то.

Значи ваљда ти зраци пуштају место локатора или шта је вођење те ракете треће генерације, иду зрацима и тако даље. Значи могли смо да наведемо сами себи опасност и строго смо се држали те маскирне дисциплине.

Међутим, када је Сперлић мене пробудио негде око 6 сати ујутра тог јунског јутра, он је био блед као крпа, значи креч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ту, дошао је ту у камп?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Дошао је у камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви смештени, да ли сте смештени у тим шаторима о којима говористе?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте овамо у самом објекту?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја сам добрим делом, добрим делом господине председниче преспавао на пласту сена да би људи безбедно одмарали, јер су и инструктори без штедње икакве по цео дан јурили људе, терали. Физичка припремљеност јединица је била на никаквом нивоу. Значи правили смо једну јединицу која може да парира другој страни. Значи, увек сам волео ноћу да пратим безбедност, да видим шта се дешава, да останем вани ако дође до напада бар део људства да се извуче. Замислите, скоцкате на једном месту 100 људи, значи то је жива гробница, заиста сам свестан задатка на каквом сам био. Значи нисам имао мира да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле долази Сперлић?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И Сперлић мене буди у оваквом описном стању како рекох, каже ја имам неку кварљиву робу. Како кварљиву робу, умијем се и изађем, тамо, камион кипер теретни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало се примакните микрофону да Вас боље чујемо.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Камион кипер теретњак стоји паралелно са нашом кухињом на путу, на путу према Текији, значи то је макадамски пут Кладово-Текија, окренут, цури из њега нека текућина смрдљива, стигао Љуба Андрић на кафу јутарњу. Љуба Андрић је дошао на јутарњу кафу, стигао ту, узе човек колица и оне ризле баци по ономе јер се заиста непријатно осећало. Стајао је камион, шта је ово, каже покажи ми где си ово копао да се то одложи. Господине судија то је трајало да ли је био квар, шта је, не могу да будем прецизан, зовем Горана нема га, позивам Горана да видим да ли он зна о чему се ради, шта је, нема га, читаво поподне га нема. У међувремену одвози се

тај камион, да ли је шлепан или поправљан не знам шта се ради. Долази до кипања, гледам мокре лешеве у неидентификованом, односно у нејасном стању, у фази распадања који се кипају доле.

Протић, возач министарства довезао, искипао, ударио бол, ударио смрад у желудац, први пут се сусрећеш и видиш, ја сам у редовној сужби видео лешева разне врсте, али индивидуално, појединачно и тако, али да видиш на једној гомили у таквом стању да се то кипује, мука. Шта сад да се ради, 100 припадника ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се кипује управо у ону рупу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Човек који је и довезао у рупу ту у коју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју Ви одлажете смеће?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Начелник је рекао одвези ме горе, имам кварљиву робу долазим горе и ја тек тада, тек тада видим о чему се ради, да се ради о лешевима, непознатим лешевима у фази распадања, да нисам био у стању да разликујем да ли је мушко или женско, да ли је дете или одрасла особа. Верујте у каквом су стању били. Они су се положили у таквом пихтијастом и у том стању попадало доле, она маса одозго се свукла по њима, смрад ударио. Зовем радио везом база, база јави се, база на пријему, овде представим кодном ознаком пошаљи ми једну радну групу са заштитним маскама. Не може да се приђе да се ради, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је база?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: База је центар, такав нам је позивни знак био за базу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А центар?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Дежурни инструктор, господине судија. Пошаљи ми једну радну, каже немам сви су на активностима али видећу шта могу да урадим. Реко имам неку робу и ја сад не могу због шифровања, чује ме Кладово, слуша се радио веза свака, Румунија ту, не могу сад да цитирам преко радио везе о чему се ради. Дођу три или четири момка у маскирним НАТО униформама које су носили припадници са маскама, а то су оне заштитне маске са цедилом. Први слој су бацили одозго, онда сам се ухватио и ја ашова, начелник и он господин који је довезао, тако да једна радна група од нас 6-7 верујте, колико нас је било ту, смо набацали слој земље одозго по тим лешевима и ја спокојан да се то обезбеди да то не види ни село, да не пукне брука, али једва чекам да ми неко одговори о чему се ради.

Негде поподне после да ли је, да ли нас је закачио ручак или није, дошао је руководиоца обуке генерал Радосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Генерал Радосављевић се појавио однекле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гури?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Гури, јеси реко упознат са овим, каже све ми је познато. Да ли је се Сперлић чуо са њим, да ли га је Рођа звао, ко га је звао не знам ни ја, углавном шеф је знао шта је стигло ту. Шта си урадио, ја му испричам и ја сам сматрао да сам са себе скинуо једну законску и службену обавезу, да сам обавестио свог надлежног који је вероватно упознао горе ове или су њега звали одозго да му саопште о чему се ради. Ништа, живот и рад се наставља, мораш да одглумиш да се ништа не дешава. Као овлашћено службено лице и човек од законитости службе нон -стоп те гилица нешто ти смета, да ли је то асанација, да ли је то обезбеђено, да ли је то доказни поступак неки, што је то послато. Нисам знао док нисам сазнао да су то лешеве пронађени у Дунаву и да су највероватније у таквом стању тако били одложени горе. У разговору са мојим шефом, увек је говорио да то врх зна, ту није једино Влајко покојни жив, значи од мене потпоручника у то време до помоћника министара и шефа штаба у Приштини и тако значи много људи има који су представљали државу. Ја сам

представљао службу као потпоручник тада и значи они су стајали иза тога. Живот и рад је настављен јер нам је рупа затрпана, мени треба потреба друга, ангажујем машину на 100 до 150 метара западно од тог места да се ископа мања једна рупа да бих имао да одлажем ово што сам требао да одложим и одлазим на испит. Значи ја моју смену у ствари, дозволите ми, ја остајем цео јун тамо, остајем цео јун јер нисмо имали домара, нисмо имали ко да чува средства и ја сам остао и спремао испите, сећам се ко јуче. Почиње друга смена, нешто раније су дошли Сретен, Милош, шеф и он, нова смена друга смена коју су они прихватили и водили је до краја. Ја сам негде после полагања испита, имао сам 3 испита за јун, појавио се горе и наставио даље са радом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам кад се то дешава кад је дошао Сперлић код Вас?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Значи не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако из ове приче.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да ли је баш првих дана обуке у јуну, јер сам првих дана обуке ископао то, значи нешто је све тесно било дан, два, три не могу бити сигуран, углавном описно сам рекао, пробудио ме, рекао ми води ме, покажи ми где ти је то, имам да на понављам поново ту робу како се изјаснио шифровано и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. А Ви рекосте да сте први пут на локацији Петрово Село дошли тада крајем маја у извиђање, старешинско извиђање?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па то је већ и почетак обуке, да ли је 31-ви, јесте 31-ви да би сутрадан већ почели да пристижу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате шта је преходно било ту? За шта је камп коришћен претходно?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па рекао сам ТО одбрана, колико сам се збунио, значи Територијална одбрана је водила обуку па је ЈСО, односно ЈПН тадашњи, је претворио то у свој центар, ресор Државне безбедности је узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то био њихов центар пре?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте Ви дошли?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па да, Љуба Андрић је ту ангажован и Љуба Андрић је био запослено лице код њих у Министарству, које је, да ли МУП или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте познајете тог човека возача камиона?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Протића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Протића сам дао у преткривичном поступку опис, нисам знао да је Протић, али када сам сад добио позив видим да је по презимену Протић, али значи дао сам тачно његов опис какав је изгледао човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо Вам ми у позиву, какав позив кад сте добили?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па позив за сведочење овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисмо Вам ми у позиву написали?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Протића, сад ћу да знам сваког припадника министарства, значи знао сам коју је улогу ко имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Написали смо Вам у позиву?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Значи био сам горе кад је човек довезао то са Сперлићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић и др.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У позиву.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ево чувам позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте позив да видимо шта смо Вам написали.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Сви смо добили за тај дан који смо саслушавани господине председниче. За тај дан, ево донећу Вам кући ми је. За тај дан, када је пао момак у несвест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је можда била наредба о одлагању. То је наредба о одлагању претреса па је стајало ко је све позван да сведочи.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја сам то добио тај дан и видео сам, јавио ми се човек ту и поздравили се, поздравили се ту у ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, е Протић каже да је и у априлу месецу довозио лешеве тамо у Петрово Село, у априлу месецу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: То нема никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па хоћу да Вас питам.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јер ми нисмо уопште били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па хоћу да Вас питам овај пошто сте ту извиђали терен, одређивали, лоцирали где би се сместио шатор за смештај припадника где је логистика, кухиња, одредили где да се копа ова рупа, да ли је било тамо од раније какве рупе са затрпаним смећем или онако на свеже загрнуте?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Господине судија били су заклони потпуни и непотпуни, пошто се ту обука изводила и тако даље, значи од копања што сам ја приметио, видео сам то, значи појединачни заклони и колективни заклони које су урадили на обуци из инжењерије и тако даље, значи то су били трагови копања, једини ништа друго нисам видео, ево то вам одговорно тврдим и сведочим овде, значи никаквих ископина других нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, кад сте Ви дошли крајем маја, почетком јуна, рекли сте Ви и Поповић, па рекосте и Стојановић, али су они отишли на Косово да извлаче породице, па сте практично ту прву смену Ви одрадили?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту Стојановић, ајде за Поповића рекосте да сте Ви и он били задужени?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па Стојановић је био наш економиста, значи наш магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Економ?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Магационер?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Главни магационер за материјално-техничка средства - МТС, значи одговоран човек, полицајац, значи нисмо могли некеме из грађанства или ко не познаје средства да ради са тим. Значи врло одговоран задатак, јер се ради о експлозивним и запаљивим и бојевим средствима, а у склопу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био магацин материјално - техничких средстава?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јужно, југо-источно од бараке, од кампа, на неких 50 до 60 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, да ли је то неки објекат, подрум?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: То је један објекат у изградњи где је неколико просторија урађено у сутерену и изливена плоча и тако стајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је тако стајало?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесте и закључано металним вратима јаким, с тим што је први како улазимо од главне капије на западном делу прокишњавао, а овај задњи овамо где је до мокрог чвора је сув, значи потпуно сув и здрав, два три њих су била тако да смо могли те баруте, те експлозиве и то да држимо у тим сувим магацинима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је било у некој од тих просторија чесма са водом?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Како да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чесма са водом, да ли је била у некој од тих просторија?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Има, има у крајњој има јер ја сам учествовао у реконструкцији догађаја, односно на увиђају када су тражили, када су присуствовали господа Американци испред амбасаде и тужилац и истражни судија и пуковних Газић, били смо ја и Поповић на лицу места док је Сретен показао објекат где су они документовано сликали све одводну канализацију и то, ту чесму и тако даље, тај објекат где су они били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, има ту и нека чесма јел?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, има ту и нека чесма?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Има, има чесма и има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има самих објеката тврђих, од тврдог материјала у кампу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Има бивша школа која је претворена у кухињу и трпезарију, она је значи до пута до комуникације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До улазне капије?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Има помоћна капија са, значи гледано са пута када долазимо у центар прва је главна капија и ту је било стражарско место са рампом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: А друга је уз пут, на 15-20 метара мала помоћна куда улази особље, излази и тако даље и кроз ту капију су нам пролазили кувари и логистика која је била у воћњаку. Они су спавали у воћњаку то да вам кажем, они нису смели да спавају у, значи страх их је био и спавали су у воћњаку у шатору. Значи западно где сам Вам рекао и они су пролазили кроз ту капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потом је овај већи објекат?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Прешли смо на објекат, и значи до комуникације тај први објекат, гледано са пута како улазимо са леве стране долази велика барака која је из Караташа дотерата када је грађена брана и та барака је користила за смештај до 100 људи и доле са десне, овај објекат у изградњи и са чела на источној страни је мокри чвор, значи са тушевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, то је исто неки објекат?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесте, тврдог је материјала са кабинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има кабина за тушеве?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па то је све било у никаквом стању, то је све касније адаприрано, дорађивано, рађено и тако даље. Услови за смештај баш онако како је требало обуци, теренски. Само што нису спавали у шаторима него су имали тај како да га назовемо неки објекат од дрвета и даске, али прилагођено обуци за теренске услове преживљавања и тако даље, значи наменски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Колико је било тушева?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Из почетка је било две три кабине, још је онда касније дорађене три четри, значи четри до пет нема више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, Ви рекосте стражарско место је било овде на главној капији?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да и имали смо још једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још које стражарско место?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Имали смо још једно господине судија, оно је било на источној страни, односно на источној страни где је била још једна помоћна капија, значи преко спортског терена, значи иза мокрог чвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза мокрог чвора?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па на истоку иде спортски терен, са препрекама свим војним и тако даље, онде постојећим препрекама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко, рецимо?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Једни од других?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једни од других?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ширина круга 200 метара, значи капија од капије, а видокруг непотпун јер мокри чвор и барака имају између њих једно 4,5 до 5 метара и ако уђе у линију стражарско место 2 са 1 онда могу да се виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу да се виде?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Могу да се виде, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тих 4-5 метара?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Али на кратко јер је сасвим, још ако су возила где смо ми паркирали службена, пун паркинг испод школе ту где смо на главном улазу паркирали, онда је тешко могло да се, значи ако је чист паркинг простор могли су да се виде, тврдим овако у мојим мислима реконструкција, да је могло да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је инструктора и ко су инструктори?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Видите те инструкторе, то је моја мука. Значи од самог саслушања првог рекао сам колегама «родило нам се, нинати га морамо», значи хтео сам заиста да помогнем колико се може помоћи. И ја сам набројао по надмцима људе који су били горе, да би неко отишао па провалио како сам ја све оцинкарио, ја сам само хтео тужиоцу да помогнем и истражном судији, значи да донесем списак тих 100 људи које је било горе и те људе који су реализовали обуку и чудило сам се као дугогодишњи радник да нико ништа није видео, значи неко је морао нешто да види од тих 115 колико сам људи, 10 колико сам дао имају ту и моји списци у предмету. Значи, јер сам извештај ја куцао, шеф га је потписао, ко је реализовао обуку, колико се одазвало, колико је прошло, ко није прошао. Значи све то ваљано има у папирологији, што је могло да помогне, јер ја полазим као оперативац, радник службе да мора неки доказ да постоји и да се ради. Када сам видео која је обавеза и државе и све докле се дошло, значи нема више шале. Зато сам вам малопре рекао испочетка је ишло тако како је ишло, онда се ово све са нивоа на ниво пење на једну озбиљност да се схвата да се ради о озбиљном кривичном делу и где је се требало пружити податке и помоћ. И видите ту док сам ја показивао неко је од официра био Жандармерије који је довео овог сведока, отворена врата док је се фотокопирао мој главни извештај и депеша вођена оригинал и чуо ме је тај са врата тамо како Ђеро «пева», значи довео сам себе у једну тешку ситуацију, себе. Мене нисам, мене није страх, али има неко ко живи иза мене, али ја не одустајем од тога. Значи, сад ћу да Вам кажем пуним именом и презименом.

Одговоран за обуку испред ЈСО-а је био Мића Петраковић са инструктором Дукић Милошем, са асистентима Поповићем, Лазићем, Поткетом, Брковићем, нисам био сигуран за Мецика поменуо сам га јер тај Мецик је доста обука радио са мном, па сам пермутовао, не може човек ни да се сети свих, Вукша Стево, Саво, онда значи за Сава не знам како му је презиме, значи један тим, један тим инструктора, ми то зовемо тих 20 људи, значи један тим инструктора ЈСО-а је реализовао обуку коју је Министарство, односно Ресор јавне безбедности договорио са Ресором државне безбедности за потребе Посебних јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они сви били тада, ових 15 дана прве обуке, сви ови које сте набројали?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесу. Можда сам некога прескочио или сам можда додао некога од њих, пермутујем са ранијих обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су људи који су дошли са маскама да вам помогну да затрпате лешеве, да ли то знате?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па видите циљ је и био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то полазници обуке?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да их не експонирамо, да их не експонирамо да дођу, они стварно имају неки свој ниво, они се држе свог нивоа, ми смо за њих били прашинари, ко хоће да се јави јави, да причамо и озбиљно вам кажем то је такав ниво био, значи то је било на некој висини, разумете. Нисмо могли ни да се дружимо, здраво за здраво, договоримо се о обуци, план се направи, изађемо подигнемо заставу, спустимо заставу, то је живот и рад био наш, значи радно и тек смо се и груписали и скупили да би се знали ту. Па ни ја и Поп се нисмо знали, ни Милош, тек смо се временом упознали и почела је нека колегијалност, дружење и тако. Значи, дођеш и скупи те неко на једно место и да ти задатак да радиш, разумете.

Е после сам ја када је се то трансформацијом јединице кад су прешли код мене, када сам постао Начелник за обуку у Жандармерији, онда су ти људи били по линији рада код мене, значи прешли су и Лазић и Поповић и Петраковић и сви остали су и даље раде своју обуку и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питах Вас ко су били ова четворица, ви рекосте четворица су дошли са гас маскама?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Кажем вам, три или четири не сећам се, знам да сам направио једну радну групу и самном 6-7 људи и нисам сигуран, али знам да су се момци одазвали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него јесу то ови инструктори, неко од инструктора из ЈСО-а или полазници?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нису нам исте униформе биле, разумете. Униформа ППЈ је нека верна копија маскирне униформе, разумете, а ова НАТО униформа је оригинал и види се и по чизмама и оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то значило да су они ко?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Припадници само ЈСО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ЈСО.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Инструктори, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈСО?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Дежурни ми је инструктор послао тројицу или четворицу не сећам се, значи знам да сам одрадио оно што сам требао и осетио неко олакшање да то обезбедим, да то затрпам, закопам и лакше сам, неку олакшицу сам осетио у себи у односу на први онај удар који сам доживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте контактирали, покушали да контактирате Радосављевића, па га нисте нашли?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли још некога покушали контактирати? Ко је био изнад њега у хијерархији у министарству кога би се могло контактирати у том смислу и рећи му шта је ово, какве су Ваше обавезе везано за?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ваљано је поменути, ако вам већ неко није рекао, везе су тамо никакве, поготово први удар грома или прва кишица, значи губимо сваке везе. Тачно је да имамо и два специјала и два ПТТ телефона, разумете, међутим кажем вам код првог удара грома, јун је тада био и кишовит, ево што вам то кажем јер је то напунило се тако водом брзо да је све дигло горе и зато сам ја и други пут и тражио машину да се то одозго све затрпа јер је кипело, пуно је воде, пуна је рупа била воде. Е значи у том времену ја нисам могао да добијем ни телефонима МУП нити сам радио

везом могао да добијем Горана. Био је позват од председника општине како ми је увече рекао, биће са председником да ли у лову, да ли на доручку где ја не знам то нека каже када се појави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добили зато што везе нису функционисале?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни телефони нису радили или зато што нисте нашли никога?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ни радио везом нисам имао чујност, мобилни још нису радили, нисам мобилни имао тада, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога сте покушали да добијете у МУП-у?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па човека изнад мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: А то је Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је Горан.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: А горе, горе сам контактирао са начелником одељења Арсенијевићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Арсенијевићем?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Само да проверим о чему се ради, међутим нисам одустао сам од провере кад ми је шеф рекао да зна о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли сте контактирали са Арсенијевићем?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, да, све време бре, знате какав је то догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него везано за ово да ли се контактирали са Арсенијевићем?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: То је за мене био тешки догађај и то мора да се зна шта се и о чему се ради. Међутим, нисам добио горе никога сати су дани, чекаш, не знам да ли смо ручак завршили или нисмо појавио је се шеф у поподневним сатима, јесте ли реко у току о чему се ради, да каже све сам упознат и увек ми је говорио ништа не брине и пар пута је само каже «е Рођо, Рођо шта уради».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам још и ово, да ли су тада када се ово дешава, Ви не можете то да оределите временски да ли је то на самом почетку пошто је све нешто близу дан, два, јел сте одмах на самом почетку ископали ту рупу због ових потреба о којима причасте, да ли су тада ту Поповић и Стојановић или су већ отишли на Косово?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Није, није Поп био, није ни Поп ни Милош био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нису били ни један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад је Сперлић ово дошао са овим камионом, они нису били ту?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Прва смена је моја смена, стојим иза ње и кажем био сам горе сам, био сам горе «девојка» за све и од логистике и од обуке, значи све сам сам регулисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да је Сретен дошао за ту другу смену нешто раније?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па ја сам морао негде око 1. већ, испред 1. да идем, имао сам распоред, добио сам распоред 3 испита сам пријавио, припремао сам се јер сам остао цеој јун, значи 15. смо ми завршили обуку, ја сам остао горе до краја јуна, спремао сам испите за јулски рок, отишао сам питао сам Гурија, дозволио ми је мислим да је и он користио годишњи одмор, Сретен је био горе сам. Значи Сретен је био у јулу сам с тим што сам ја после 17–18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него пошто рекосте Сретен је дошао нешто раније за ту другу смену да Вас, то ми намеће два питања, прво питање је кад је друга смена, кад је почетак друге смене да бисмо сад знали шта је то раније?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па отприлике да је друга смена отпочела, и то сам доставио графиконски све извучено, друга смена је почетком јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком јула?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесте. Мислим да је почетком јула. Имате ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви отишли?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одозго са тог локалитета да полагете испите и тако?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Примопредајом, значи примопредајом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, кад би то било?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Примопредајом дужности, да ли сам уочи или првим даном почетком обуке, не могу да се сетим, углавном знам самим доласком да смо се ту упознали, како је прошло шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли дакле уочи почетка обуке или тај први дан почетка обуке, али тако некако?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не могу, углавном знам да сам био прву половину јула остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић каже да је он дошао 07.07., да је он дошао 07.07.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па можемо ми пре 10 година сад шта је било сад да се фрљамо како год окренемо, колико је колега у праву толико сам и ја у праву, како ћу да ја извучем сад кад је ко дошао. Значи његова је била друга смена, ако је закачио, каснио је пар дана, ту сам био и ја, ако је дошао на време опет не могу, јер много је смена било, много смо се ја и он у живту мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не почетак смене.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Много смо се ми мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђерићу ајмо сад да не идемо у то кад је почела друга смена, небитно ево кад је почела друга смена, него да се вежемо за ово. Сретен је дакле дошао пре почетка те друге смене, а колико Вас сада схватам дало би се закључити да Ви дозвољавате могућност да сте и Ви остали и сачекали долазак и и инструктора и полазника?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па више ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате због чега то кажем?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Демантујем ја колегу, више ми сада звучи логичније да сам остао пар дана са Сретеном док је се скупила следећа смена, па смо то изорганизовали па сам отишао, јер Горан је од 1-ог отишао на одмор, значи Горан је пропустио другу смену нама, значи био је на годишњем одмору, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Другу смену нама двојици и ја знам да сам Попа увео у причу, знам да сам му прећутао да му нисам рекао шта је горе дотерано, значи везе нема ни он ни Милош, то је нека да је назовемо државна тајна тад била, службена. Не можеш да причаш никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него по Вашем најбољем сећању дакле, да ли сте сачекали долазак припадника, кухиње, долазак полазника обуке за ову другу и Ви кажете да би логичније било да сте и Ви ту били пар дана?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Има логике, има логике, али знам да је почетком јула морао сам да одем, да се припремим да видим породицу и да изађем 14-ог на испит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14. сте имали први испит?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесте, АБХО, цивилну заштиту сам спремао и политичку економију, три испита која сам пријавио и негде половином јуна сазнао, престала

агресија, олакшање, воља за радом, хтео са да се едукујем, била ми је жеља јер значке и значкице ништа нису значиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања икаквих о томе да су горе на, да су горе у центар доведена 3 лица албанске народности, амерички држављани браћа Битићи?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Видите, како је време одмицало, како смо се ја и Сретен увезивали, како смо се колегијално више упознавали, дошао је једном у ситуацију да ме пита какав је Рођа човек, да ли узима за зло ако му се неко супростави или значи све ме је изокола пипкао, па шта је Сретене о чему се ради, па каже ја сам имао ту неке госте, наредио ми је да их предам, службено сам га питао коме, он је се каже издрао на мене јер је Сретен Поповић такав радник, њему кад се каже поступи, поступи, јер сам га разумео и да сам ја био горе не би имао другу алтернативу. Рођа је био за разлику од Обрада други тип официра, значи знао је да прескочи хијерархију, да окрене најближег до себе, доле на терену и да му изда наређење, док је код команданта Обрада или Гурија ишло линијом хијерархијском, разумете.

Знао је да буде флегма као официр, али знао је и да посече ко му се супротстави или не реализује то и када је мени Сретен рекао шта се десило да је имао три Албанца који су доведени, да га је окренуо специјалом ко је Поповић Сретен представио му се, све сам значи испитивао детаље, шта ти је Попе рекао, доћи ће каже лица колеге којима ћеш предати тројицу Албанаца. Он је човек реализовао наређење и остало му је то дубоко зарезано да ли му неће овај, јер је стварно са неким неповерењем и сумњом реализовао то наређење. Значи засметало му је прво што је позвао њега, друго што то није ишло преко других старешина, што то није дошло линијски, него је морао он да реализује и реализовао је и живео је у страху сталном да ли ће имати шта од Рође, међутим зло се испоставило веће, ово да га сад оптужују да је незаконито можда нешто урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Ви имате икаквих личних сазнања о доласку и боравку ова три лица у кампу Петрово село?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не, ја сам прво сазнање добио када је изашло у Тимочкој ревији да су пронађени у другој и лешеви и схватио сам да је било лешева и у другој јами и да су била та тројица у тој другој где сам ископао после затрпавања ове прве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Кад се то дешава, кад се то дешава, кад сте то прочитали у Тимочкој?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: То је поодмакло било неколико година већ, значи есхумације кад су почеле, ископавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али како сте Ви повезали Ви та три лица са лешевима ту?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Како, кад пише у Тимочкој ревији све, пронађена браћа Битићи, ископани лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, шта је пронађено, па он Вам је рекао, шта Вам је Сретен рекао, Сретен је рекао да су била тројица Албанаца ту, боравили и да их је предао неким?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесте и одвела их Државна безбедност и ја размишљам, ил је одвела Државна безбедност за врбовање за своје потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам и сад како? Јел разумете шта Вас питам?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Има ли логике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђерићу, станите.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Господине председниче има ли логике да их неко доведе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: У Петрово Село да би их стрељао, има ли логике, ево ја питам овде и себе и Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него како Ви повезујете информације које добијете од Поповића овог типа да је имао три човека, три госта је имао које су после преузели радници ДБ-а?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Није ДБ, цивилна лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: За нас су цивилна лица о којима ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте рекли, ја користим Ваше речи, Ви рекосте мало пре ДБ, па их негде одвели, како Ви сад то после пар година ту причу Сретенову и та три лица повезујете са лешевима који су ту пронађени? Зашто би то били?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Из «Тимочке ревије» господине председниче, из Тимочке ревије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је писало у «Тимочкој ревији»?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да су пронађена браћа Битићи у јами у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И нормално моја сумња као полицајца се сводила на томе да су ти људи доведени горе, незаконито ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел он Вама, нисам Вас ја схватио да Ви рекосте да Вам је Поповић рекао како је држо тројицу браће Битићи?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесте и држао их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него три лица?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И држао их је и рекао је на реконструкцији горе где сам са детаљима и упознат је сам лекар на реконструкцији горе на увиђају видео са детаљима где су били, где су били смештени, али као човеку дугогодишње службе нема шансе да су доведени горе да се ликвидирају или да се врбују за потребе службе или да се депортују, другог горе нема излаза или пута из Прокупља да се они доведу. Друге теорије нема, ни приче и за мене је то крај и не може нико да ми намеће другу причу, каква ликвидација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тамо су и пронађени?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ликвидација је, ту у Прокупље граница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тамо су пронађени.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо су, баш у кампу, поред вашег кампа у оној једној од оних рупа које сте Ви копали су пронађени.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Пронађени су лешеве из Косова, знате колики је пут са Косова до Петровог Села, пронађени су лешеве из Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, али ова тројица су по свим причама које смо чули у судници, то уопште није спорно ни Поповић то не спори, доведени су живи у камп, били у кампу и после пар година поред кампа пронађени мртви?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико о закључивањима што су они доведени горе, мислим нећемо о томе сада да закључујемо.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то су неке објективне чињенице. Оно што хоћу господине Ђерићу да са Вама расправим, јесте следеће ако Ви дозвољавате могућност да сте били у кампу тих првих дана ове друге обуке заједно са Поповићем и ако нам Поповић каже да је он дошао 07.07., а да су ова три лица албанске народности доведени сутрадан, 08. и задржани и он их сместио у ту једну просторију доле са водом и држао ту једну ноћ и

сутрадан увече их предао неким људима по наређењу Властимира Ђорђевића, онда би то, онда би се дало закључити да сте Ви томе присуствовали?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па не мора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су први дан, говорите и један и други о првим данима.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Схватите колики је дан, колики је сат а немојте Ви два дана повезивати ако сам се ја задржао и тако даље, значи нећемо да правимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да Ви нисте ту кад је он дошао, он каже да Ви нисте ту. Не каже он да сте и Ви били ту и тако даље и тако даље, не он то не каже, него он нам само прича ово дошао сам 07., 08. су ови доведени, ваљда је 09. почела обука, а 09. су и ови.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Од кога је преузео обуку, примио, имали ли неко преузимање у целој причи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, не каже да сте Ви ту, не каже да сте Ви ту. Ви нам сад кажете да је он дошао пре обуке, да сте Ви вероватно били ту, логика је да сачекате почетак, окупљање припадника и све се то дешава управо.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И шта је то нелогично ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо тих дана, па ако је то тако, ако су тачне и Ваше и његове тврдње, дакле ако су тачне и Ваше и његове тврдње онда би Ви били присутни када су ови људи доведени.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: То је 08., Ви сте рекли из Ваших уста је изашло, Ви помињете 08., а ја сам 07. био већ кући на ручку јер знам 07. да је Ивањдан, да је празник тешки, да сам извео децу на купање, да сам био са њима, да је то летњи распуст, да сам ја жељно очекиван кући, значи имам и ја неке своје тврдње, значи био сам кући са породицом, 07.07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 07. за Ивањдан?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Значи не причам ни о 05. ни о 06., ни о 08. ни о 09., знам сигурно да сам био са породицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ево према причама из ове суднице господине Ђерићу, према причама из ове суднице, дакле казивању сведока дало би се закључити да је обука почела 09., знате да су 08. дошли инструктори, да је дошла кухиња.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја не могу лагати ни себе ни извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту Сретен, јел разумете?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја не могу да лажем ни себе ни извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ако је то тако, а Ви кажете да је логично да сам ја ту да сам сачекао долазак људи, примопредају неку са Сретеном, онда не можете бити и тамо и тамо и 07. кући и 08., 09. у Петровом Селу, јел разумете, ја Вам то само предочавам ако је тачно и оно што Ви кажете и оно што каже Сретен и оно што смо чули уосталом из ове суднице, онда би се дало закључити да сте Ви тих, да сте Ви томе присуствовали да сте Ви били тамо кад су ови доведени?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Некоме сам шефе морао предати то. То није једна обука, то није једна смена, па ми смо их имали стотине обука и смена, ја и овај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, говоримо само о тој другој, говоримо само о тој другој.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Уђите Ви у Вашој глави после 10 година коме си тада то предако и некоме. Некоме сам морао да оставим и кључеве и магацин и све, да бих отишао, да ли ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, јасно је то мени.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Значи није то прђија да се толика имовина и нешто остави, зашто сам остао цео јун него да то чувам и пазим тамо. Схватате, а имам дозволу од старешине да идем да користим и одмор и да полажем испите и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се, кад ово прича Вама Сретен везано за Рођу и те Вас пита какав је, кад је то?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Углавном пре почетка његове обуке за инструктора, значи Сретен је негде у августу морао да крене на обуку за инструкторе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се исто одвија ту у том кампу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, да, тријаж је извршен, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је и он сад полазник?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па да зато што сам ја обуку прошао са Гуријем на Тари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте од раније то прошли?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Значи ја бих стао у строј исто, значи ја сам са Гуријем завршио ту обуку на Тари и онда смо требали да се изједначимо и да радимо тај посао за наше потребе даље и значи од половине јула тамо кад сам се ја вратио, док смо боравили он ми је се пожалио да је имао непријатан разговор и непријатно наређење и да је поступио како је поступио и питао ме као друг и колега да ли ћу имати последице што му се донекле и успротивио да уради тако. У којој је мери то ће најбоље он описати како је то било, али ја сам доживео да је био позват да му је речено, да сам му рекао да је прек када хоће да буде прек, да је такав официр и завршили смо причу на томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били присутни касније када су ископавани лешеве из ове две гробнице?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте касније показивали или било што у било ком смислу поступали да покажете где су те рупе које сте Ви ископали?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не, само описно, овако у преткривичном и истражном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо, тамо на лицу места не?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Тамо кад смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно рекосте па Вас нисам добро, зато Вас то и питам нисам Вас добро схватио, рекосте са Американцима, па био је и Сретен, па?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, да, али нисмо излазили из круга нигде него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то сте били само у кругу.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Географски сам само орјентисао ту, ту, ту и урађено то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада нисте ишли тамо да потражите па да?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не, ништа, уопште нису сматрали за потребним господине Станковић ни ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Направићемо паузу 15-20 минута па ћемо након паузе наставити са Вашим саслушањем.

Председник већа у 11,20 часова издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Настављено у 11,55 након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Ђерићу наставићемо са Вашим саслушањем.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА

Сведока РАДОМИРА ЂЕРИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђерићу када рекосте да сте причали са Поповићем, то ако ја добро пратим то би било негде крајем јула или можда у августу, рекосте пре него што је он отишао на обуку за инструкторе?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, да, Ви нисте мене саслушали ја сам се после 16. или 17. не сећам се вратио у Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Значи изашао сам на два испита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14. сте имали?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Наставио сам из Београда, из улице када сам кренуо наставио сам значи после положеног испита заштите животне средине, наставио сам пут за Петрово Село, тако да сам и закачио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па тада сте причали са њим.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И тада ми се човек пожалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада Вам се он то пожалио? А реците ми у тој причи?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Питао ме за моје мишљење да ли ће имати последица и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој причи да ли је било приче о томе, јесте га Ви питали или је он рекао, да ли је о томе обавестио Гурија, да ли је Гури био ту, Ви рекосте да је он тада био на неком годишњем одмору па да ли је што разговарао са Радосављевићем?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Кад гледамо ствари са овог места и тада у то време, мој разговор и Попов и сада са овог места, то су два различита момента, имаш људе доведене, стране држављане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте Ви сад шта бисте Ви урадили не његовом месту, него само да ли је било?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Садашња ситуација и та ситуација, ако дозволите, ако сам у својству сведока, да Вам објасним, тадашњи разговор и садашњи разговор то су два посебна нивоа. Сад се ради о убиству и о кривици, а тада имамо само привођења лица. Господине, он је мене питао да ли ће имати последице што је само попречно поставио питање а коме да их предам, ништа ту више никаква прича није ишла даље и ко је знао њихов крај и исход у том моменту, молим Вас, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, опет то није одговор.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Је ли неко знао за убиство у том моменту па да питам њега да ли је знао Гури, да ли је знао овај, да ли онај, па нисам му је ни претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него причали сте пожалио Вам се човек, па је претпоставка да имате неку нормалну људску комуникацију колегијалну, разумете.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Видите, само покушавам да ме схвати овде овај скуп и ови људи присутни, два различита нивоа, два различита погледа, тада у невреме, у то

време између краја јуна и августа кад смо ја и тај разговор Сретен имали, чисту констатацију и сада имамо последице, имамо дело, имамо све, а шта смо тада имали. Имао сам довођења три лица која су боравила код њега и имао попречно питање како је могао генерала да пита, а коме да их предам, то је човек хтео да пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас то, не питам Вас то, само Вас питам то кад Вам се пожалио?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ма није ми се ни пожалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте пожалио.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Само ме је човек питао да неко моје тумачење дам свој суд и ништа више, пошто Рођу знам дуже од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим разговарали у том смислу, да ли је он што разговарао, известио, обавестио Радосављевића или не?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па правило службе зна се, ја старешину да питам да ли је известио или није, ја само причам мој случај, како сам се ја осећао и шта сам чинио док нисам нашао неки свој мир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма јесте причали или нисте причали? Немојте ме замајавати, немојте ми около причати ствари, претпоставке и тако даље. Јесте ли само разговарали у том правцу или не и крај приче?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да ли сам ја српским језиком рекао овде шта сам са Сретеном разговарао и како је то са тог психичког аспекта тада изгледало у односу на овај аспект. Шта ја има њему да причам старешини изједначеном потпуно самном да ли је кога известио или није известио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па невероватно.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па људи први човек државе га звао, један од првих људи га звао, наредио му да уради, урадио човек и шта сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он има свог непосредног претпостављеног старешину.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па шта ја имам са његовим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он се жали Вама као неком ко му је једнак, а има себи непосредног претпостављеног Радосављевића.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Он се не жали, он пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је нормално да Вас питам да ли је у тој причи вас двојице било да вам је рекао, рекао сам после пар дана или тај дан или не знам ни ја кад, рекао сам и Радосављевићу или нисам рекао или није ни важно, ако се сећате, сећате, ако се не сећате, шта да радимо?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па нема потребе да западамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ово, да ли сте Ви ту рупу у коју су касније довежени и истоварени лешеви, да ли сте почели да је користите у оне сврхе због којих сте и ископали?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нисам сигуран, знам да је задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је почело да се у њу одлаже смеће, те боце и тако даље?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Прву рупу или другу рупу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оној рупи коју сте Ви ископали и у коју је довезао овај са оним камионом и искипао лешеве?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Није, зато што смо имали првих дана тај контејнер док се није напунио и постојећу рупу како доле како сам описао, значи није почело да се користи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле није почело да се користи, то Вас питам?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Није се почело да се користи, пошто је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вама, Ви рекосте да је то све било јако мокро, цурило је и тако даље, колико је по Вама тешко било разликовати мушкарце од жена, децу чак и тако даље, колико је било по Вама лешева?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Гомила лешева, пазите сад кад знамо да се помиње цифра 50-60 лако је говорити, али ја сам мислио оног момента да је преко 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко 30 по оним вашим проценама?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Знате што, пошто је кипер, подигао се није оно као песак да се сипа полако, како је подигао кипер то је слетело малтене у целини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели то било, јел тај кипер имао затворену, затворен товарни сандук?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Пребачена церада одозго, преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли је био товарни сандук био затворен?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Покривено је било и стварно је деловало оно како сам рекао, као да је неко месо покварено, роба и тако док је цурило доле пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као руководилац, сад више не знам у ком сте својству тамо, али ево као неки заменик Радосављевићев.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не заменик, помоћник, ми смо помоћници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник, пардон, да ли сте Ви водили, да ли сте били у обавези да водите евиденцију људи који су присутни? По свим основама, дакле евиденцију да је ту из логистике куvara толико, полазника обуке толико, инструктора толико, вас помоћног особља толико, дакле да имате свакодневно неко бројно стање људи у кампу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Видите 3 управе су горе биле, прва управа је ресор државне безбедности, друга управа којој сам ја припадао и 100 припадника на обуци, 103 колико их је и трећа управа – управа за исхрану и сви смо имали своје надлежности и своје задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Моја је улога била реализација обуке, квалитет реализоване обуке, начин спровођења логистике у центру, а начин рада првог ресора уопште није била моја надлежност, значи они су ангажовани као стручњаци да реализују обуку, ја као инструктор јавне безбедности који сам се нашао ту пратио сам квалитет обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро није само квалитет обуке, него и сва она логистика ради обуке?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па ја помињем и кажем и имао сам контакт са Бором шефом који је тада био горе, који је задужен испред управе његове за исхрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исхрану.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И ту је контакт био, да ли је јединица исхране која је предвиђена, значи имали смо нормативни део, значи кад колико калорија, кад колико сокова, колико воде, значи увек смо морали да искажемо потребе увече за наредни дан и махом смо радили господине председниче обуку на терену, носили смо ланч пакете да се не би гомилали ту у центру због мера безбедности, значи да нас не би сила поклопила ту на гомили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, то је Стојановић претпостављам.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боро Стојановић?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Боро Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борислав, Боро?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: А Бора Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на њега?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Бора Стојановић је шеф по другом основу, значи Управа за исхрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, да ли сте Ви њему као неко сад ко је ту?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нисам му могао наредити командно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За комплетну логистику, не, саслушајте до краја моје питање, да ли сте Ви њему увече рекли Стојановићу сутра бројно стање у кампу за сутра због потребе припреме хране, доручка, ручка, вечере, сокова и тако даље, бројно стање у кампу за сутра је толико и толико људи, укључујући дакле све? Разумете, да ли је он то прибављао те податке да би он могао планирати?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Знате ко је достављао, дежурни инструктор када утврди бројно стање после подизања, спуштања заставе, тада се у кампу утврђује бројно стање. Јер свакодневно је напустио неко обуку, значи свакодневно је напустио обуку и Милош је водио евиденцију ко је из ког разлога, све пише у извештајима када, због чега, истегнуће, угануће, нема, физички неприпремљен, значи све описно стоји сваки појединац, значи потпуна евиденција и сваки дан у дан се бројно стање знало и начелник одељења сам ја слао телефонским путем извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефонским путем?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесте, толико напустило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте и писмено то слали?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не може, како одакле ни телефакси ни ништа није из Петрово Село, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је ишло само усмено, телефонским путем усмено?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Касније, касније када је била повреда, рањавање са пиштољем, белешка и пуштао сам из Кладова факсом догађај како се десило, извршен је увиђај, значи све је законски и папиролошки покривено, значи оног момента када је догађај био неки, отишао је у мом, када сам се ја питао и кад сам био најстарији у томе, значи тако је функционисало, значи све покривено, извештено, не могу да јавим телефоном, пустим им факсом, одем код Сперлића доле, попијемо кафу, видимо се и факсом пустим за Београд што је требало од логистике, од одгађаја и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Чланови већа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам је добро разумео или сте Ви били припадник Посебних јединица полиције у току `99. године?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ужички одред или како се већ звао?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, да, рекао сам да сам инструктор ПЈП-а и припадник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел та структура задржана и после повлачења са Косова?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Мој статус после повлачења?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Официр одељења у Ужицу законистости и обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, у току `99. године ко је био Ваш командант?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Мој главни командујући?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Твој старешина?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Генерал Обрад Стевановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Генерал Обрад Стевановић?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он био?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Генерал, командант Посебних јединица полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате докле је он био, до ког датума је био командант Посебних јединица полиције?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: До ескалације на југу Србије, значи после 05. октобра био је командант, онда смо имали доле напад на југу Србије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је КПЗ?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: То је југ Србије, југ Србије како га ми зовемо копнена зона безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, копнена зона безбедности и ту је дошло до смене, значи Рођа се повукао, Обрада су сменили, Гурија су поставили на Обрадово место?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се то поклапа са временом када је ПЈП прераста у Жандармерију?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не господине, трансформација ОПГ-а је извршена доле на просторија југа Србије, значи ту смо извршили задатке какве смо извршили без и једне процена употребе прекорачене употребе борбе и то је био основ да се оснује таква једна дисциплинована јединица и паралелно пратећи развој на крајњем југу шта се дешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то била и сврха ове обуке?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Језгро ОПГ су били инструктори који су прошли обуку од 3 месеца горе у наставку обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И ми смо били главнина снага која је оперативно покривала доле југ Србије, ја сам био ту Гуријев заменик.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте јуни месец '99. године и три имена, прво кажете да сте када је наишао тај камион па после тога звали Гурија, Арсенијевић Миленка, па Стевановић Обрада?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Пермутовали смо нешто ту код Обрада, Обрада уопте у том контексту нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, у контексту овога.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Њих двојицу сам споменуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У контексту овога Гури и Арсенијевић Миленко?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је Арсенијевић Миленко у односу на Гурија?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Арсенијевић Миленко је тада био Начелник одељења управе, а Гури је био шеф одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник одељења управе за ПЈП?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Начелник управе да за послове ПЈП, а Горан је био шеф одсека за интервенције и сложене задатке, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је коме надређен, ево то, ко је коме надређен?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Пуковник Арса је био надређен мајору Радосављевићу или потпуковнику Радосављевићу у то време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На то време и мислим. А где ту смештамо сад Обрада Стевановића у односу на Арсенијевића?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Потчињен је Обраду Арсенијевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел можемо да кажемо да је Обрад Стевановић могао да командује Арсенијевић Миленку, да издаје команде?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Арсенијевић Миленко Гурију?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Гурију и мени и Попу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А значи Арсенијевић је могао и Вама као помоћнику без Гурија да изда наредбу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, да, па ако није ту, хијерархија не прескаче се поготово код ових школованих официра, мислим са војном академијом, нема ту то је затегнуто и иде редом. Рођа је официр правник из грађанства, генерал који кажем вам мало пре, до најнижег потчињеног је могао да изда наређење, док ови људи стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што би се Рођа ако је у то својству мешао у Ваш рад па би одмах прескочио све и звао?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Рођа је могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могао је то да уради?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја вам тврдим и тако ће и многи јер је имао тако неку комоцију своју и величину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би Рођа хипотетички да претпоставимо, ако би Рођа звао Вас као помоћника Гурија и каже уради то и то, јесте Ви тили у обавези да то што вам каже Рођа реферишете Гурију као непосредном старешини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прво били у обавези то да урадите?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Видите, правило службе по коме смо тада радили, по коме смо ми тако радили сада нешто је то измењено, правило службе и сада постоји, правило службе је тада налагало с обзиром да је МУП срушен и тако да се могу примити и усмена нарађења, ако ти први старешина издаје наређење да сам ја био на Поповом месту исто би морао урадити, јер је то једини хлеб био и мој и Попов.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То разумем, апосолутно.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ту шефе нема шта, ја сам одстручан да будем полицајац и ја друге немам, значи или купи прње и иди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, небитно сада јесу ли усмена или писмена, битно је само ово да ли се могао прескочити тај ланац команде?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па ево ја да би визију направили како је ишло код Обрада по линији ПЈП, заиста затегнуто по линији, хијерархијски нема прескакања, војнички, а код овог генерала господине, правника цивилне варијанте значи није се стајало по правилу службе радило, он је он, он може, ми знамо колика му је снага и моћ и знам да одлично јер ми је био на Рајцу кад сам био на курсу за старешине ратне јединице милиције, пазите далеке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас ја добро пратим?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Пазите господине, само да Вам кажем, тада сам га упознао и његове манире, те Рођине те амбиције то како је ишло, за разлику за ове људе што тврдим да би ви схватили одавде са овог места како то изгледа код униформисаних припадника, а како изгледа код људи који издају нарађења из грађанства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је по некој хијерархији, шта је био тада Рођа?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Начелник ресора јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник ресора јавне безбедности, да ли је он по тој хијерархији некој био надређени Обраду Стевановићу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па следствено томе и Арсенијевићу и Радосављевићу и Вама?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И у рангу Обрада је био шеф штаба Лукић, значи шеф штаба у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли сте Ви у обавези извршити наређење, нема везе да ли усмено или писмено, значи неко горе непосредно, неког горе претпостављеног старешине?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не мора то сад бити непосредно претпостављени старешина?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Начелника ресора, помоћника начелника ресора, начелника одељења, шефа одсека, сви су били изнад мене и Горана, значи и шеф одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Арсенијевић наредио?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам Арсенијевић нешто нареди?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Исто, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стевановић?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Исто, ми смо по линији ПЈП ту, по линији ПЈП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ђорђевић, па начелник ресора да не извршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда зашто нам говорите о томе он је био такав, он није поштовао ово, а ми смо знали ко смо ми, знали смо колико је он јак, какве то има везе онда колико је ко јак?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Немојмо да изокрећемо, тачно знам шта говорим, правим Вам разлику између линије командовања академских, односно официра који су завршили академију и командовања човека који је дошао из грађанства, о томе причамо све време и што су ови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, једни су поштовали.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Судија ја сведочим овде да Вама помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетну линију, други су је прескакали, али?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да. Управо то се ми разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али са тим нема никакве везе, претпостављамо да сопствена снага одупирања нечему или јачина онога?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја Вам кажем или купи прње и иди из министарства или одби Рођи наређење, ево нећу више, ја мислим да ће и други рећи овако па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јел постоји Ваша обавеза ако примите наређење од генерала из грађанства, од Рође? Да то наређење, о том наређењу обавестите непосредног свог старешину који се зове Гури Радосављевић?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Свакако шефе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морате да га обавестите?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па мор да зна шефе, у његовом одсуству ја га мењам ту, ја сам му помоћник и он мора то да зна, он мора да зна о сваком догађају, а ми нисмо скуп распуштене банде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја мислим да нисте.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Скуп униформисаних припадника Посебних јединица полиције, неко је морао да зна све и свако вуче своје. Ја вам кажем уз мене и Сретена па горе, још једном понављам није само Влајко покојни, сви су они ту, нека свако нађе себе у том, овој улози.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овако, за време док је трајала та обука, претпостављам да је то трајало од јуна месеца па цело лето негде тамо до?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Од 01. јуна до половине новембра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је све из Ваше јединице био тамо присутан у том кампу? Не мора да буду сви заједно истовремено, него ко је кога замењивао и ко је из ОПГ групе долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из које јединице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: ОПГ групе, Ваше групе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ужичке?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Пазите ми смо ОПГ, то је стварање ОПГ-а, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда Посебне јединице полиције?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Из ПП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ужичке, Ви сте те Ужичке?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да прецизирам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде прецизирај.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: То је била обука за ОПГ и бирали смо јабоље из свих одреда који су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је у том капу био испред Посебних јединица полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из свих одреда?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ко је био?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У кампу испред Посебних јединица полиције?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па Горан Радосављевић и ја и Поповић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био још неко?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нико више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви дужили од личног наоружања? Вас тројица?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: ЦЗ-99 и аутоматску пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је то калибар био?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: ЦЗ-а, 9 мм.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пушке?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: 7,62 x 32.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је то пушка била?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па она аутоматска, «Црвене заставе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматска ова, «калашњиков».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ови инструктори које сте Ви овако описали и набројали, шта су они имали од наоружања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: «Глок», «ЦЗ», не знам ја сам раније као да сам приметио да ли је то из контекста њиховог за обуку, приметио сам и «збројевку» чини ми се, значи мислим да су формацијски дужили «Глокове» и «ЦЗ».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је то калибар био?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: 9 мм.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто 9?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Дуга деветка»?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хеклер? Да ли су имали хеклере?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Хеклер нисмо имали, нисмо га имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, инструктори?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: За нашу ту популарну салату, али смо касније, касније Горан кад је ишао по Београду нашао је негде за инструкторе, значи морали су све врсте оружја, па за овај ОПГ нисмо га користили јер ми убацимо по неколико врста оружја да склопе и расклопе, разумијете и нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У склопу обуке дакле?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обука на разним типовима оружја?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Моторичка, тренирамо и те моторичке способности и онда све врсте оружја како би знали да их употребе да их не одбаце и онда су знали да то склопе и расклопе и застоје сами да отклоне. Е за инструкторску обуку смо добили, дошли су нам пар комада, негде је шеф нашао у магацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Хеклер & Кох», аутоматски пиштољ?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте можда Ви имали неку нарочиту пушку која не би била ове врсте коју сте сад набројали?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја сам имао пушку са дрвеним кундаком и моју формацијску пушку у истом калибру 7,62.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То са дрвеним кундаком, да ли је то пумпарица?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Имала је хромирану цев шефе, имала је хромирану цев и да не би ову нашу стално прљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, то је исто аутоматска пушка?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јесте, кинеска, кинеска аутоматска пушка. И значи да не би сваки час чистио ту моју по задужењу, односно мај је такав, та ми је пушка стајала у касети а ову сам за обуку користио и носио на свим обукама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел тај кундак био нешто изрезбарен?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Мој није изрезбарен био, али је био Гуријев и Попов.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је та пушка са резбареним кундаком стајала?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Сретенова, Сретена Поповића пушка, Гуријева, за коју питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чија је била изрезбарена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Сретенова и Гуријева.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Сретенова и Горанова и једном сам и другом обрадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, где је стајала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви радили резбарење?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Тад дуборез и радим то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је Сретенова пушка стајала?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па он зна формацијски где је дужио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте могли Ви да показујете ту пушку некоме?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Како да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да узмете ту пушку и да покажете некоме како Ваш рад, резбаријски?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја сам 7-8 пушки горе урадио са стаклом и на пример ко је шта тражио, не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел у том кампу била и Гуријева пушка, резбарена?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Гуријеву пушку сам радио, али не у Петровом Селу, радио сам је на заштити границе БиХ кад смо били '94.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од ових инструктора, ја мислим не знам колико сте укупно поменули њих, да ли се неко нарочито истицао по томе што је био добар стрелац у гађању из пиштоља?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па видите шефе то је њихов занат, то је њихов посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел има неко да се хвалио баш да, да ли је било неког такмичења?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па видите, они су у слободно своје време стално одлазили да тренирају, разумете, значи није било, иначе инструкторима је дозвољено да се ватрено и није било прецизно, значи није него на потез.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако сте?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да такав је тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вас лично неко изазивао на двобој да каже ја сам бољи од Вас и шта ја знам?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не, не, нисам се у то ни упуштао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро то су та питања, али ја бих молио да сведоку предочите одређене исказе сведока овако у глобалу да кажем да постоје поједини сведоци који тврде да сте били у кампу и после 07. јула.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И ја тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево конкретно имамо овако, сведок Дејан Стаменковић, па онда имамо страну транскрипта 76, 77, 78, 85, 88, 90, 91 и 94/107, он Вас па ја мислим сигурно десет пута је рекао да сте били тамо, па бих молио судију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па помиње и неку резбарену пушку.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: А колико је он пута долазио у Петрово Село, господине Станковићу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Колико је он пута долазио тамо, ја сам 600 деце видео тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је долазио 08., само једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једном је био, преспавао и ујутру рано отишао и то је вече изашао са неким женскама доле, шта је радио већ није ни важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па говори о неком пуцању, такмичењу ко боље гађа и у том смислу и Вас помиње и неку резбарену пушку?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Шефе радио сам доста тих резбарених пушки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Чињеница је да је тај момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро немојте нам се обраћати, немојте нам се обраћати ни мени ни заменику тужиоца са шефе, него дакле ово схватите смо као предочавање тврдњи што основано примећује заменик једног сведока који говори о томе да је био у тиму људи који су доведели ову тројицу из Прокупља тај дан и то поподне, дакле да сте и Ви ту били и да сте нешта пуцали из неких пиштоља ко боље гађа и тако даље, па помиње и неку резбарену пушку и?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па добро, чујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је дакле по његовим тврдњама он је један једини пут био тамо у Петровом селу, да је то било овом приликом, да је био заједно са Стојановићем кад су довели браћу Битићи горе у Петрово Село.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па јел Ви мислите да он то случајно тврди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте то поподне.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јел Ви мислите да он то случајно тврди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцали из неких пиштоља.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја морам нешто да вама кажем као сведок овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он каже.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Док сам у овом третману.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он каже.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Мене је Гури позвао из Ужица да дођем када је већ ходник МУП-а био пун новинара, «шта је о чему се ради», каже «Карлеуша је донео информацију да сам ти ја наредио да ти ликвидираш браћу Битићи». Ја мртав хладан, «о чему причаш кад је то било, шта је то било, па какви, па јеси ли био на годишњем одмору, јесам отишао на испит, зови Милоша и Попа да ти кажу о чему се ради то» и чекали смо их до 2-3 сата док су дошли људи из Крушевца где су били са пребивалиштем да дају изјаву Карлеуши који је врло нервозан и нестабилан био и наговарао Гурија да жртвује два говечета да би претерао преко реке пуне пирана крви, као јуче се сећам. Па каже «Карло пусти ме се, шта ме», «Гури жртвуј два говечета да претераш преко реке пирана, пуне пирана крдо говеда», тако успео је. И ту сам у старту рекао, јер Бог ме неки склонио одозго, ја не знам стварно се питам како би се ја понашао да сам био на његовом месту. Не могу прво да трпим, друго мој радни досије говори да је код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате Дејана Стаменковића?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим? Дејана сам видео овде кад је био прошли пут, ја везе немам. Ја сам се са много људи замерио шефе, ја сам 1000 људи са обуке вратио, кога сам ја начепио у тој целој причи ујку, течу, стричу, што није прошао обуку код мене, ја у то не улазим, ја у ниске мотиве и због чега се то ради не улазим, можда је и пермутовао човек, је не могу да се на њега љутим, његово је да изјави и ја сам данас реко био је Поп, па не знам да ли је био Поп или је био Гури или је био Чедо углавном некеме сам морао да предам смену, а не можеш ти. Не могу да схватим после 9 година, уостало да су ми радне способности ту ја не би био пензионисан, него би био још у служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја морам да реагујем, ја сам замолио да се предочи од речи до речи што је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, нема потребе, предочена је суштина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није суштина предочена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите Ви шта је суштина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Онда Ђерић нам је показао рукохват како је резбарии и кундак од пумпарице», то треба да се предочи сведоку и да се изјасни на то, зашто би он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али предочено је, сведоку је предочена суштина тврдњи сведока Стаменковића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Суштина да је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био тамо, да су пуцали, да је показивао неку резбарену пушку са резбареним кундаком, дакле да је сведок то послеподне, кад су довели тројицу Албанаца, браће Битићи у Петрово Село да је сведок био тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте поменули само кундак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, јесам и кундак, резбарени кундак.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Господине председниче, ма и да сам био ја их видео нисам, о томе се ради. Значи, нисам видео нити сам имао појма, и да сам био ево, да улазимо из сведочења момка који је рекао да сам био и да сам био нисам их видео, нисам их видео. Разумете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто инсистирам на томе, зато што он прича у 50-так, не у 50-ак, али сигурно у 7-8 ситуација описује те ситуације и каже Ђерић је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сведок негира.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Утврдићемо по чијој инструкцији то ради. Све се да сад.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ (пуномоћник оштећених): Интересује ме где је одлагано смеће пре копања ове септичке јаме, он је нешто рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је у контејнер, јел стално, јел увек одлагано у контејнере?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: То је пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђерићу, окрените се нама, гледајте нас и овај микрофон, да може боље да региструје Ваш одговор.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него раније, иначе у ранијим периодима уопште кад је био ту, јел је увек у контејнере одлагано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја разумем, али ево поновићу поново што сам дословце рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `Ајте.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Значи доласком горе имали смо за одлагање депоније и смећишта контејнер који није могао да се одвози због квара камиона у Кладову, значи није могао контејнер пун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се одвози?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Постојала је рупа неких размера од 2 метра од 3, пречника која је такође била напуњена и значи те потребе у неколико дана су функционисале тако, плус је постављена тракторска приколица Љубе Андрића да се на њу купи и са њом да се то депонује како смо замислили тамо у наменски ископану рупу. Цела прича.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Та септичка јама колико је дана ископана пре него што је дошао Сперлић горе и тај камион?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Два до три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не може то временски да определи, пар дана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где се налазила у односу на капију?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Рекао сам северо-источно од центра на неких 400 до 500 метара да је био и постављен велики штапски шатор и ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 50-ак метара од?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Мића је предложио да се ту копа, истина Мића је реко ево ту нам је најбоље, ту нам је ближе да одбацујемо то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 50-ак метара од шатора?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Е управо, управо то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је ти лешеви што су затрпани у рупу, да ли су на њу горе бацане флаше и отпад?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Видите ја сам направио тај застор са земљом први, тајна је постојала нека, јел тако, значи дошли су ти лешеви, покопани су ту, Љуба Андрић човек, цивил, грађанин, који није требао да зна нити је смео да зна о чему се ради био је под утиском онога што се цедило, да се ради о кварљивој роби и он је са својом тракторском приколицом одгонио то горе, терао, али то нису биле помије, то није било смеће, то је била само та празна амбалажа, јер је помије Љубо за надокнаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то Вас пуномоћник пита да ли је то после коришћено да се настави са одлагањем?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не, господина интересује садржај смећа, садржај смећа и где је се депоновало.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јер сведок који је возач, Протић, јер је он прецизно рекао да је та рупа само камуфлирана, да је то била рупа за лешеве, а да је камуфлирана касније са бацањем тих флаша и тегли од краставаца.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја Вам сам реко искрено, ја сам изманипулисан, значи наменски сам копао рупу за једну ствар а искоришћена је за другу. А како је ишло то ћемо да видимо. Мислим биће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пуномоћник Вас само пита ово, Ви рекосте рупа је, ја сам Вас питао па Ви кажете рупа није коришћена пре сахрањивања лешева у њу рупа није коришћена за намене за које сте је Ви ископали?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су лешеве затрпани слојем земље, и онда Вас пита пуномоћник да ли је потом настављено да се таква рупа сад са лешевима претрпаном земљом, да ли је настављено да се користи за одлагање тих флаша?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Љуба је терао својом тракторском приколицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Ви знате да ли је то терао и истоварао тамо или на неко друго место? То вас пита пуномоћник.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па истоварао је тамо, тамо је истоварао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо је истоварао.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Тамо је истоварао амбалажу да не би се ствар провалила да се не би, ај прекини и шта, али зато вам тврдим да није то било оно буквално смеће, него само празне флаше и пластика.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Празне флаше је он рекао нешто од краставаца тегле и тако, добро.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не, ја вам кажем помије је терао за свиње, значи помије уште нису ишле, само амбалажа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не помије, уреду, није он помињао помије.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја тврдим шта је ишло, значи ишло је само на тракторској приколици по наређењу да се истоварају флаше.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је рекао да се истоваре лешеве ту у ту јаму, ко је наредио то?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Вукашин Сперлић је довео, а ко му је наредио то са њим видите по месној надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, покаже да сте га Ви, ево сад кад смо већ код тога, он каже да сте га Ви одвели до те рупе?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Слушајте ја сам гост на територији подручја Кладова, на општини и територији, главни по месној надлежности је начелник ОУП-а и начелник секретеријата и њих је вероватно неко звао и послао их ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже он тако.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже он тако да сте Ви ту само гост, а он Вам неко надређени.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А што му нисте рекли да је то септичка јама, да се ту не истовара?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Што му нисте рекли то је септичка јама?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да ли сте Ви мене слушали шта је он мени рекао кад је дошао, да се ради о кварљивој роби која је и одавала спољашње визуелно гледање кад је цурило оно да се ради о кварљивој роби.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи Ви сте одобрили?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И ја вам реко дословце, са срца говорим, како то доживљавам када видим да се отвара и да иду лешеви, какав сам муку и бол осетио тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, све то разумемо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро јесте одобрили то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то разумемо. Господине Ђерићу полако.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја сам ван круга био, значи круг за обуку је ограђен, све се дешава ван круга шефе и надлежан за то је начелник ОУП-а, а не Ђерић Радомир.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али Ви сте копали те рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одвео возача камиона?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одвео возача камиона и рекао му ево у ту рупу искипуј?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па јел ме пробудио и питао ме где је, да покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја сам мало пре као сведок изнео чињеницу да ме је Сперлић Вукашин пробудио и питао ме где је рупа, јер зна да сам је копао, дао ми машину, послао ми машину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то значи да сте Ви одвели до те рупе?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Дао ми машину, послао машину, зна да је рупа ископана, али за намере за какве смо је копали и ја и Мића Петраковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли то значи да сте Ви одвели тамо до те рупе?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Показао и мало пре сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то и он каже, то и он каже, Ђерић нас одвео и показао рупу, само што он исто нема појма шта је ту.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јер сам се примио на причу да се ради о кварљивој роби, и сада гледано и Ви да сте били на мом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По његовој причи дало би се закључити да је и он тек ту сазнао о чему се ради.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па био је блед, био је мука, он је леш који хода био, тако. Добио цивилни старешина такво да то уради што је урадио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А у другу рупу сте копали опет за потребе септичке јаме?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И опет је искоришћена за лешеве?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Е то ја не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А не знате Ви?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не знам, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово је рекли сте у 6 сати је ујутру је био Сперлић, Сперлић каже да је дошао тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва је из априла.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: У раним јутарњим сатима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, ово када говоримо о Сперлићевом боравку тамо, Сперлић говори да је тамо дошао негде око подне јел?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Слудео ме са возачем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А он каже да га је пробудио у 6?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Блед као крпа, још нисам устао, дошао начелник пробудио ме, извео ме тамо и онда како сам описао да не понављам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Господине председниче он је рекао да је тамо, знате како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, добро овај возач каже то је било око 7 изјутра да је био у Кладову, па онда су значи око 8 горе.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па није подне молим вас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи око 10 Сперлић каже, а он каже у 6 га је пробудио.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: А Сперлић је дошао пре камиона, значи нема потребе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово је занимљив податак кад се цени Сперлићев исказ.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па него шта него је занимљив, по месној надлежности молим Вас, начелник СУП-а тако сам и реко у истрази, начелник секретеријата, начелник ОУП-а, њихова територија, њихова надлежност, ја сам само био гост тамо и у кругу моме, зна се где сам био смештен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок Ђерић каже да је он дошао пре возача, да ли је долазио неко да поправља ауто, тај камион који је довезао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви нешто рекосте да?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нешто се око тог камиона дешавало, да ли је био у квару, да ли је прешлепан, не могу вам истину рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је рекао.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Углавном неки је застој био, чим се та текућина појавила и овај човек бацао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад је био тај застој, кад у колико сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на капији, на капији.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: У јутарњим сатима, на капији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад у 6, после 6?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: После 6, значи нисам рекао пре 6, између 6 и 7.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да је Вукашин Сперлић да је он дошао када је дошао ујутру, он је тражио Вас као неког ко је надлежан у том кампу, јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да. Логично је да нађе старешину и да му се обрати.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он могао са тим возачем да возачу нареди да истовари лешеве, а да притом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се Вама не јави уопште?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па могао је, могао је се наћи траг је водио куда је радна машина ишла тамо, није тешко било наћи. Могао је да ме пита да кажем, ајде ми покажи, покажем, ја вам заиста тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте још једном шта је?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Дозволите госпођо Кандић, стварно сам се примио да се ради о крављивој роби, верујте ми. Визуелно гледано када цури, када мештанин долази и посипа ризлу и покрива тај смрад, шта бисте Ви друго помислили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону господине.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас имамо ми чињенице, Ви сте неко ко је надлежни.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јама је ископана наменски за.

НАТАША КАНДИЋ: Ви руководите тим кампом то је Ваш, на страну што је његова надлежност на целој територији, али у том кампу у том полигону Ви сте тај који, без кога.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Госпођо камп је ограђен.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Камп је ограђен и ја сам у њему старешина.

НАТАША КАНДИЋ: Ту сте старешина?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, ван кампа је Вукашин Сперлић.

НАТАША КАНДИЋ: Вас Вукашин Сперлић или возач тражи зато што сте Ви старешина у том кампу, јел тако?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, значи само још једно, не може камион са лешевима да уђе у Ваш камп тамо где сте Ви надлежни?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Није ни улазио, стајао је на путу поред кампа.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас, не може у оно где сте Ви надлежни да се истоваре лешеве у септичку у јаму, без Вашег знања и дозволе?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја ћу да ти кажем, није јама у кампу, камп је ограђен.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас јама је у кампу, немојте молим Вас, ма јама припада кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не знам, не знам да ли сте уопште били горе да видите распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо, немојмо толико инсистирати сведок је рекао што је рекао, па добро сада можемо да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Чињеница је да су они копали јаму за своје потребе.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Председниче.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад, да видимо, сведок Протић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не, он каже и ово да је овај дошао и њега тражио где је она рупа јер зна да је копао јер му је дао грађевинску машину пар дана пре тога па као зна.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не бих волео да се не разумемо ја и госпођа. Значи ако је на лицу места била, онда зна о чему се ради, онда може да ми поставља овакво питање, али претпостављам да није била на лицу места.

НАТАША КАНДИЋ: Могу да поставим зато што су Ваше рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, поставља се зашто.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јер је центар ограђен верујте ми, значи ограђен је неколико хектара је то, схватате и мимо ограде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, основано Вас пита пуномоћник због чега Сперлић ако је он тамо, Ви гост на његовом терену, зашто се он јавља Вама и Ви кажете да му Ви будете водич до рупе.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Пробудио ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да будем водич до рупе?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим вас јесам рекао да ме пробудио да му покажем где је ископата септичка јама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли и у реду.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Рупа је ископана наменски, смрди кварљива роба, изволите сви овде присутни како би Ви реаговали, ишли би и показали.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Реците ми молим Вас, мало пре сте рекли да сте предузели мере, то је било врло осетљиво питање да село не би сазнало да онај Бора цивил не би знао.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Управо.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте предузели?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Управо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да затрпа.

НАТАША КАНДИЋ: Да затрпа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је позвао ове да му из центра пошаљу четворицу, односно људе да се затрпа.

НАТАША КАНДИЋ: Ко се бринуо о томе, ОУП Кладово, Сперлић или Ви? Ко је дао налог како да се обезбеди да се сакрију лешеве?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па ништа се није крило госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Толико су сугестивна питања да је.

НАТАША КАНДИЋ: Како ако је он рекао да је обезбедио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, немојте.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Није рекао да су сакрили, немојте кривотворити записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштина јесте у томе да се то не открије.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не могу да оставим то тако. Ја не могу, мене васпитање и служба није дозволила да то оставим тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштина јесте у томе да не виде сељани и тако даље.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Браво, значи није ми дозвољавао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону господине Ђерићу, према микрофону молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок Протић каже да је он затекао две јаме, шта на то кажете?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ко каже?

НАТАША КАНДИЋ: Па сведок Протић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај возач. То је тачно.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па ево питао ме и председник је ли било ископина још неких, ја вам тврдим, ја вам сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, од тада у том тренутку када је он довезао каже да су биле две?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Када је подигла вода лешеве, тражио сам машину да врати земљу на оно што је кипело већ, јер сва пластика пливала горе на површини и да се ископа тамо на уласку у један шумски пут да се ископа на видљивом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Протић каже ово када је довезао камион дакле, човек који је довезао камион о чему сад причасте и о чему јел, када је довезао камион тамо и да искипа у ту једну рупу, каже да су биле две, каже да су биле две и он описује у коју је искипао?

НАТАША КАНДИЋ: Свеже ископане? Утисак је мој да је он рекао да су тада тог тренутка ископане у вези са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту су били људи који су то копали и он.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте са алатом, ашовима и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је имао утисак да су копане ручно.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Госпођо, дошао и отишао. Дошао и отишао, па у каквом је он психичком стању био тада, па није он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говори о човеку који је имао шешир, не ни капу ни беретку него је имао шешир.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да шта је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту поред рупе са алатом, лопата, мотика, како ли? Молим?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Предао лешеве. Ко је био у шеширу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту поред рупе где је он искипао.

НАТАША КАНДИЋ: Ти који су копали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да су ту били људи који су то копали, стекао је утисак да су копали ручно јер су имали ручни алат?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нема везе, шефе, машина урадила све.

НАТАША КАНДИЋ: Па није он, он је судија, није шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете то, све Вам предочавамо тврдње неких других сведока који говоре о истом.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па свако даје свој исказ, ја у циљу истине покушавам најописније, најсажетије и најдеталјније да кажем јер сам био горе и питам, кажем како би се сви овде који сте понашали да вас је затекло то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас ја питам ово, је ли затрпавао Мића Петраковић?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Мића Петраковић затрпавао?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири човека са гас маскама, јел Мића Петраковић затрпавао?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Видите, видите, значи борбени прслук у коме ради, униформа маскирна, маске на лицу, конституцијом су приближно били исти, ни по висини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете никог?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нема што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Мића Петраковић носио шешир?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Набројао сам, пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио шешир?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ко, Мића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па носили су његови шешире, они су имали тада, ми нисмо имали шешире. Значи његови су носили шешире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он говори о човеку са шеширом, тако.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па он је доживео, ја сам у истрази имао да је Гури дао кључ окасти некоме, то је догађај некоме да да Гури окасти кључ, за мене је безвезна ствар, шта ја имам са коме је Гури дао кључ, разумете хоћу да вам кажем свако то доживљава на свој начин, али ја у циљу истраге рекао сам од првог дана покушавам и желим ево максимално. Ја сам тражио да ме полиграфишу да скинем ово већ, ево и овде код вас сам као сведок а осећам се као најокривљенији, значи тражио сам да ме полиграфишу у циљу и живим за дан када ће се ово једном расветлити, да свима у очи погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђерићу, господине Ђерићу, нико у овој судници неће Вас да провоцира па ни пуномоћници.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, само нека се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком смислу управо то покушавамо да утврдимо шта је стварна истина, јер имамо на исту тему различита казивања сведока, па Вам се то предочава и везано за Стаменковића и везано за Протића и везано за Сперлића, предочава вам се јер они људи на те околности на које се Ви изјашњавате, они тврде другачије.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Није ми тешко и сто пута ово да поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вам зато то предочавамо да пробамо да упоредимо да Ви то прокоментаришете и тако.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ви сте ту да утврдите чињенично стање.

НАТАША КАНДИЋ: Само још једном, тада први пут кад је возач Протић дошао са лешевима, да ли је било једна или две рупе ископане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да су биле две, знате?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Једна, једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да су биле две.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Одговорно вам тврдим, једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Јер се друга није могла ни видети косо лево тамо, како је он видео ја не знам. Како је он њу могао да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да се види нешто чега нема? Ви кажете како се друга могла видети косо лево?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја Вама постављам питање како да је види кад је она била у маси природе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи била је још једна рупа тамо?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ама шефе слушате Ви мене, како је могао тим путним правцем којим је долазио да је види уопште, да ли је и видљиво и да ли се Ви питате сад мисаоном реконструкцијом, да ли се види место где је била та друга рупа, где сам ја копао за коју он тврди. Јер он тврди за ту рупу коју сам ја другу ископао да је била тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди овако господине Ђерићу, он тврди овако, тамо где сам дошао са камионом биле су две рупе и искипао сам у једну.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Тих 50 метара од шатора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо су биле две рупе и ја сам искипао у једну.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Он нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ли је могла да се види?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ено и Сперлића, ено и Сперлића, ево мене, ево Љубе који је терао амбалажу. Ево утврдићете и та три инструктора – четири колико су били ко је био у групи, да ли су биле две рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Схватите предочавамо Вам тврдње сведока да Ви то прокоментаришете да Вас евентуално подсети, да Вас евентуално подсети.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Изволите има начин да се утврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер дозволите прихватамо да сви помало заборављају, и други сведоци.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не помало, што помало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Протек времена и тако даље, па сад.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: А што помало, господине председниче после девет година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватите као неко предочавање у циљу и присећања и тако. Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ако сам добро разумела, возач Протић није могао да истовари лешеве а да Ви не будете обавештени и да не будете ту на лицу места, јел тако?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сугерише одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Не сугеришем ништа.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па дајте нека прецизно поставите питање, када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тада тај пут.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па што не каже тај пут.

НАТАША КАНДИЋ: Тада он само говори о једном једином путу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Говори о две јаме па онда говори он је могао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, о једном једином путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том једином путу о коме говори и сам сведок.

НАТАША КАНДИЋ: Врло је прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О коме говори и сам сведок, схватили смо.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да ли смо се ми разумели локације јама за које ја сведочим?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, молим вас на ово само питање.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја само прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас пуномоћник ово, пустите то сад.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не могу да више контролишем, не могу да се контролишем више, ово је стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, шта је проблем? Не, шта је, у чему је проблем?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Госпођо Кандић, желим да створим слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник, господине Ђерићу, господине Ђерићу немојте да говорите.

НАТАША КАНДИЋ: Немате шта да стварате слику, ја то знам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђерићу немојте да говорите, господине Ђерићу пита Вас пуномоћник ово да ли је возач, да ли је возач који је довезао камион могао да лешеве истовари без Вас?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Није могао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Возач је долазио, по његовом сведочењу Протић је долазио два пута? Молим Вас да ли сте били ту на лицу места и обавештени када је други пут дошао са камионом?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Где је, горе два пута долазио?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, Протић каже да је два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не можемо тако.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, како не можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Како каже да је морао да буде обавештен, он је неко ко је надлежан у кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Јел био обавештен када је други пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите молим вас. Господине Ђерићу, нисам Вам дозволио да одговорите.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Протић каже први пут у априлу, а он је први пут тамо био крајем маја, разумете.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим Вас, то сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, он први пут није био тамо, из његове приче то произилази.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али је био тамо када су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други пут.

НАТАША КАНДИЋ: Други пут и трећи пут када су лешеве браће Битићи одложени у јаму? Како није молим Вас, то се догађа, чињенично, на чињеничном нивоу то се догађа док се врши обука тамо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Молим Вас, да ли можете да замолите пуномоћника да поставља питања, не да закључује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можемо овако. Добро, добро, не можемо овако, сведок то није рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро сада ја питам, постоје извештаји о ексхумацији и идентификацији, на основу тих извештаја о ексхумацији зна се да су тела била одложена тамо имаћемо овде и патолога који је вршио обдукцију, да су се тела нађена

у масовној гробници за време док је терен био коришћен од стране Посебних јединица полиције, значи неко ко је један од старешина у том кампу он мора знати када је, ја га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је друго сад да ли сведок зна када је вршена ексхумација из ове две гробнице у Петровом селу?

НАТАША КАНДИЋ: Кад су они стављени?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Она тврди да је друга напуњена у време док је трајала обука, одлично сам је разумео, значи тврди да је и друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви рекли да јесте тако.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не знам ја, откуда ја знам, ја нисам био ту. Оно што знам, Ви сте ми рекли што знам да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро, Ви сте рекли за ово једну за коју знате и он не говори ни о каквој другој, само о једној.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: То је оно што сам ја, где сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говори само о једној, ових преко 30.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Оно где сам ја присуствовао, присуствовао.

НАТАША КАНДИЋ: Докле се обука врши у Петровом селу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: До половине новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после тога 2000. године, 2001. године да ли сте били тамо са обукама?

НАТАША КАНДИЋ: 2000?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ишла је обука, оба ресора су ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а да ли сте Ви били?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Оба ресора су били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ишао сам када је Влада Србије донела одлуку да се оснује Жандармерија, мене је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, где јесте били ангажовани радно тамо?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Радно сам ангажован као начелник за обуку и за Жандармерију, значи почела је обука Жандармерије, 2001., '02. и '03. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али нисте били тамо него сте били негде?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па не само у обилазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У обилазак?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Кула, Јасеново, Добре Воде, Петрово Село, значи као старешина вршио сам обилазак и контролу реализације.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте наставили са обуком до откривања, ексхумације гробница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом својству начелника за обуку?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Био сам на Златару, био сам у Јасенову, прешли смо у тај део, у тај камп нови зато што је могао већи број људи да се прими и већ је било и снежно доба пред зиму. Значи, узели смо хотел «Панораму» у закуп, преиначили за потребе обуке јер нисмо могли капацитет, значи журило се да се направи таква јединица каква је се тражила и тада сам добио «Ревизију» факсом пуштено да су пронађени лешеве и тада сам се информисао и тада сам све сазнао, значи на Златару две, три године када смо већ Жандармерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, значи нисте били тамо у Петровом Селу кад се то дешава?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Нисам, ни уопште на ексхумацији нити знам о броју лешева, нити знам о пореклу, моје је убеђење полицијско било или асанација или за обезбеђење доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сад изводити закључке.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Како сам друго могао да размишљам, јер човек мора да тражи себи олакшицу у целој причи.

НАТАША КАНДИЋ: Добро молим Вас, када сте поменули асанацију и то нам већ три пута користите тај термин, да ли се асанација односи на пребацивање лешева са Косова и похрањивања у те тајне гробнице, да ли је то асанација молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте на такву врсту асанације мислили?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Видите ја нисам радио као чобан, радио сам у служби. Када је процурила информација на крајњем југу Косова да су масовне гробнице онда их је паника ухватила. Постојећи састав доле и старешине и брже боље су то повадили. Значи свим ратним обележјима су они, ја имам информацију, сахрањивани доле, али из сателита је ишла слика у свет, Срби геноцидни народ, масовне гробнице и брже боље за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дислоцирано?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И брже боље за Србију и у целој тој црној причи сва срећа што су нађени, да нису у кречанама како су говорили, како су нас приказивали међународној јавности и свету, него да су пронађени где су и зато кажем.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви мислите ово је било хумано јел тако, јако хумано?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: То је неки доказ, људи су враћени својим породицама и то је веома битно у целој причи, да су ти људи ипак враћени и сахрањени у свом месту.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да су ти лешеве преузети, да их је родбина сахранила и тако даље, опет је то хумано, опет је тај човек се постарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо сад о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Па немојте сад да правите од нас, од друштва цело чудовиште, хумано и стављали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, питања, вратимо се на овај термин.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми тада када сте добили телефоном, не, не, када је дошао Ваш претпостављени Горан Радосављевић Гури и када је, можете нам описати како је текао тај Ваш разговор, шта Ви њему кажете реченицу, две, три, како, а шта он Вама одговара?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Шефе тражио сам Вас све време.

НАТАША КАНДИЋ: Добро?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Покушао сам и телефоном и радио везом.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, даље?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Имао сам данас најнепријатнији дан у животу.

НАТАША КАНДИЋ: Даље?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Довезли су камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се нама господине Ђерићу, нама се окрените због овог микрофона и због процедуре.

НАТАША КАНДИЋ: Какав камион, шта кажете?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Добро више стварно, јел ме терате да паднем у несвест као претходни колега или?

НАТАША КАНДИЋ: Па кад нисте пали тамо поред гробнице, овде нећете сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватам, прихватам колегинице прихватам сугестију, сведок је на ту тему одговорио, сад заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Па није, ја ништа нисам разумела. То је неки немушти разговор, он каже.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Он каже, шефе непријатно неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро рекао му је шта је рекао.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Шест година ово траје. Упознао сам мога надлежног старешину Горана Радосављевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо, немојте понављати.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ево одговор да не мисли да је игноришем и.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли је по правилима службе морао о том товару о томе морао бити обавештен и Обрад Стевановић?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па, две линије су ту извештавања, прва линија од начелника ОУП-а по његовој линији рада и начелника секретеријата по њиховој линији рада и друга линија обавештавања везана за сам догађај какав је био по линији ПЈП-а и сигуран сам да је Гури упознао, а на шта да их упознаје они су то морали знати, не могу да верујем да дођу лешеви а да они не знају.

НАТАША КАНДИЋ: Добро и само још једно молим Вас питање и кад бисте ту били овако искрени јако бих ценила, да ли сте чули можда за ту причу да је Горан Радосављевић Гури директно био испред Окружног затвора у Прокупљу и он преузео браћу и довео у Петрово село?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да ли сам чуо ту причу?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја да ли сам чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не, први пут чујем, први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одбрана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: По закону суд цени исказе, а не пуномоћник. Да ли вам је господине познат овај документ, то је документ који сам ја доставио суду на прошлом суђењу везано за имена лица који су били на обуци и тај документ имате у фотокопији, ако дозвољавате?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Мој извештај, руком рађен, потписао га је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `Ајте погледајте.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Мој извештај, ја га доставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, већ овако видите?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја га доставио, моја формула, мој. Пише ли горе само, овај извештај сам ја лично на руке предао генералу Горану и оригинал је код мене, ово је копија, ја сам доставио тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И оригинал депешу Рођину са којом је Горан ангажован, оргинал депешу имам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте ли овај документ предали истажном судији?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И тај, депешу и потврду о полагању испита и допунски сам тражио.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кад почиње друга смена по овом документу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Има још један графикон молим вас, има шематски графикон организациона јединица упутила, реализовала и завршила и датумски од до. Значи такав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита кад почиње?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ако немате могу да доставим поново оригинал, значи оригинал шему и из те шеме сам диктирао, односно сам помогао истражном судији да

одаберемо људе који су се налазили на обуци, јер нису се снашли јер је прилог, значи не може да се снађе у овом извештају без те шеме, те табеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је, ево то Вас пита бранилац кад је по овом извештају кад је почела друга смена?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ово је описни завршни извештај, схватате, значи није ишао парцијално, смена по смена, него је свеукупан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се може из овога извући закључак, ево то Вас питам податак, информација кад је почела друга смена и кад се завршила?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Поступајући по депеши у временском периоду од 01.06. до 14.06.'99. године обуку је завршило 80 полицајаца, у другом циклусу од 09.07. до 24., ево видите ја да сам вршио припреме за ово данас ја би вам прецизно рекао. Ја нисам хтео да правим ни подсетник ја причам овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро вратите то браниоцу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Оно што ми се задржало и зарезало, ја вам причам, мени подсетник није требао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У том тренутку када почиње друга смена, Ви сте рекли шта је по чину Горан Радосављевић, шта је по звању, значи шта је он у том кампу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Горан Радосављевић је учињен одговорним начелника ресора Државне безбедности генерала Ђорђевића, руководиоцем обуке ОПГ-а у Петровом селу, значи учињен је одговорним у чину је био потпуковника и био је шеф одсека за посебне акције.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је он руководилац кампа?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Он је главни, одговорни и најстарији старешина међу нама горе.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја Вас то нисам питао. Ја сам Вас питао да ли је овде кажете да је он руководилац обуке, да ли постоји решење, ајте тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви за то? Писмено решење о неком постављењу?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате да постоји решење по коме је руководилац кампа?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па нисте ме разумели, имам оригинал депешу коју сам доставио истражном судији, којом је Горан Радосављевић учињен одговорним за реализацију курса и обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Курса и обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да кажете постављен?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Постављен писменом наредбом, писменом наредбом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Ви за његовог помоћника?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: А он је свој тим правио, узео је мене и Попа по реципроцитету, мене са западне Србије, он из средње Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви добили неко писмено постављење?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Позват је, ту сам упућен да ли је стигло одељењу у Ужицу депеша о мом ангажовању, не знам, значи мене је начелник Дандаревић упутио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него само да ли Ви имате неко?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Начелник одељења полиције у Ужицу ме упутио на задатак у Петровом селу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Шта сте Ви онда, шта је Ваше том депешом Ви сте постављени за шта?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не, ја депешу нисам моју видео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро Горан Вас је поставио за шта?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Горан ме је ангажовао за његовог помоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, за помоћника.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: На реализацији обуке у Петровом Селу за ОПГ, а када је прешла инструкторска обука, именовано ме за његовог заменика и остао сам његов заменик и на југу Србије доле.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је ико постављен за руководиоца кампа?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Руководилац кампа је Горан Радосављевић.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Овде пише руководиоц обуке.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У депеши пише руководиоц обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то подразумева и ово друго?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Одлично питање, значи руководиоц обуке је старешина најстарији и по питању кампа и смештаја и исхране и тако даље, значи испред МУП-а је послат најстарији. Значи он је одговоран и за камп и за обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је за време друге смене, да ли Вам је познато да ли је још увек била на снази одлука о ванредном стању?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Бомбардовање колико се сећам је завршено у првој смени, колико се сећам је Кумановски споразум, па ја сам рекао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, то се може утврдити. Провејавале су већ неке, свакоме је било што пре да се заврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва смена, у реду.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је ванредно стање подразумевало и измену у правилима службе које се тичу наређивања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није ванредно било, ратно.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ванредно стање.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ратно стање, извињавам се.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Пошто је МУП срушен, пошто нису могле да се одвијају наредбе из места у место депешама и дописима, онда се радило специјално и усмено, усмено значи хитност због хитности, због ванредног стања, значи нису се рађени послови да би ишло електронским путем како иде сада, факсеви и депеше, телекси и тако даље, значи телекси, факсови и тако се радило пре рушења МУП-а.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. У тренутку ове друге смене, да ли је генерал Ђорђевић био рекли сте начелник ресора јавне безбедности, да ли је био и помоћник министра да ли знате?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да Рођа је био први човек после министра. Први човек после министра.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми након давања исказа пред истражним судијом колико пута сте још давали, прво да ли сте давали још некада изјаве полицији или било којим органима везано за овај случај?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Верујте ми све мање испод 10 пута да сам слагао, значи ово 6 година већ траје и верујте ми да сам био у ситуацији пред америчким држављанима где су ме привели да пред њима затражим да ме полиграфишу и да реше случај и извинио сам се свим колегама јер знам да је тешко и ја сам црне гавране некад држао у фиоци као оперативац, знам шта је њен део и извинио и рекао надам се да ће доћи време да ће се и они мени извинити. Па можете да претпоставите какав је ток разговора био, колико је то сати, и тако даље, али колеге су колеге ја хоћу да поменем и

не жалим се уопште, нити ми смета ни данас. Можемо ми и три дана, али у циљу само доказивања праве истине. У циљу јер сам учен стотину пусти кривих, немој једног и у том сам кодексу радио, целог живота и на увид опет сада у циљу своје обавезе, мој персонални и радни досије 1% господине председниче у животу на редовним пословима, пустимо ове ванредне што се дешавало и рат и тако, на редовним пословима у борби против криминалитета ја сам за 4 и по године добио медаљу рада. Јер сам у смрдљиви контејнер знао да уђем и поставим заседу да би човеку сачувао имовину и вратио му украдени предмет, тако сам напредовао. За време агресије и овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ниједно одликовање нисам добио, али ме је господин Коштуница одликовао због југа Србије, где сам међународним посматрачима показао како српска полиција ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није то било питање браниоца.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Али хоћу да неке ствари појасним.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само да појаснимо, пошто сте на питање председника већа одговарали са логично је или шта бисте ви и тако даље, значи моје конкретно питање је да ли знате, не шта је логично, да ли знате ког датума сте предали тај камп како кажете и коме пре друге смене?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Побркали смо ту, био сам несигуран и даље сам несигуран, да ли је Гури, да ли је Чеда, да ли је Милош, не могу заиста јер све ми се слике враћају те примопредаје наше, то је текло ви знате колико је обука било, чули сте, пратите, заступате их, много смо обука реализовали, не могу заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: У истом саставу и верујте да ми се преплиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоцу је било само, након прве.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Али свако понешто нека каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац, знате, не знате?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате датум кад сте предали?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Знам сигурно да сам био за Ивањдан у Ужицу, деца су положила одлично, Видовдан 28. је био остао сам до краја, отрчао сам да видим тај успех да прославимо ручак, то сигурно тврдим, а да ли сам кренуо 04, 05, 06. заиста не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате да ли сте 07. од ујутру били и у већ у Ужицу или већ где?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Био сам на ручку, реко сам, био сам на ручку са породицом, мало пре сам рекао и у исказу из 2000.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се сећате да ли Ви знате Николић Александра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ко је то?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Николић Александар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Надимак је «Специ»?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Специ».

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: «Специ» или «специјални».

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Можда да га видим.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли знате Стаменковић Дејана?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Стаменковића сам видео ту када је био. Видео сам га ту био је у оној групи сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, рекли сте то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Стаменковића виђали раније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да сте га тад први пут видели?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пре него што сте га видели у судници, да будем прецизан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам и ја питао то сведока.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Видите моћ полицајца је да памти ликове значи као професионалац требао би да забележим лик да смо се негде срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим? Нисам човека видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте на југу Србије колико дуго били као са јединицама ПЈП-а и Жандармерије?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: После 05. октобра када сам са овим инструкторским саставом.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само ми кажите време, колико дуго сте тамо провели?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим Вас само да уведемо, значи све је ишло једним редом, значи после спречавања насиља у преузимању институција лично сам руководио са Гораном и све је завршено правно без последица, без фудбалски савез Лазовићем, Борка Вучић, све банке, све сам са мојом инструкторском групом цивилизовано, службено обрадио без прекорачења овлашћења и примопредаја је извршена. Након тога нападају групу из Лучана, имамо губитке и ја по Горановом наређењу окупљам ОПГ и инструкторе опет те исте који су сад 80 њих, значи од 125 је 80 завршило. Са тим саставом стижем и повраћамо Лучане.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само време ме интересује?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И преузимам центар Лучане ја под своју одговорност, значи 2 године сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђерићу, бранилац Вас пита једно, а Ви говорите друго.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Две године сам био доле и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако реците две године, то Вас пита бранилац, две године и готово.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате све по лику и имену припаднике који су за те две године били под Вашом командом доле?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Све и водио сам и дневник јединице и терао сам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Стаменковић Дејан био доле на југу Србије?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Стаменковић Дејан није инструктор. Стаменковић Дејан је, мени се врти, да је негде на некој ранијој обуци се појавио, нисам сигуран уопште, не могу да тврдим оно што не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само још једно питање, везано. Молим Вас поставићу Вам врло прецизно питање на питање које је поставио председник већа, али чини ми се да Ви нисте прецизно одговорили. Да ли је усмено наређење не непосредног претпостављеног, него?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Вишег старешине?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Законито, да вишег старешине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се по њему мора поступити или не, то сам ја питао и сведок је рекао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Конкретно да ли је законито то наређење Рође?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја питао и сведок је рекао.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Рекао сам ако није кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По њему се мора поступити.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Правило службе се није мењало, изврши ако није кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Може старешина да ти нареди, али ако је кривично дело немој да га извршиш.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли постоји и које је то правило службе по коме Ви након тога морате да обавестите непосредног старешину, ако постоји које је?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Правило службе о начину извештавања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је то важило у време ратног стања?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, и описао сам са униформисани састав и овамо за цивилни.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имам само још једно питање извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, само изволите.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пошто сте одговорили на једно исто питање које је два пута постављено од председника већа и од пуномоћника оштећених, дали сте два различита одговора, и мислим да би било добро да сад будете јасни, на питање да ли је Вукашин Сперлић могао да их, односно овај Протић да истовари те лешеве, на питање председника веће сте рекли, могао је, а на питање без вашег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није могао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А онда сте на питање пуномоћника оштећених, рекли да није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на моје питање је рекао да није могао без њега.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На Ваше је рекао није могао, па је онда рекао да је могао, а после је рекао могао је.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не алтернативно, алтернативно и могао је и није могао. Алтернативно и могао је и није могао, ако је пратио траг машине могао је да нађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да у том смислу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Да, али човек је пробудио мене, да са сигурношћу заврши има ко га је послао код мене.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је по правилима службе или по и да ли је он имао неку обавезу да о томе вас обавести?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Није он мене господине Прелевићу обавестио, он је мене пробудио и информисао ме да има кварљиву робу како сам и рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А конкретно да ли је морао да има дозволу до њега?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Може и тако да ли је морао да од Вас има дозволу да то уради?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Какве везе имам ја са њим, он је старешина у ОУП-у Кладово, то је његова територија, по надлежности он је најодговорнији министарству на том делу територије, а сваки догађај који иде преко њега па чак и да сам је ја регистровао и имао дужан сам баи да га известим, не могу да поступам, могу да поступим ако је кривично дело да обезбедим лице места, да сачекам до доласка увиђајне екипе са тог подручја, ја како госте, ја сам био гост иако сам припадник министарства. Ја сам био гост на територији ОУП-а Кладово и по месној надлежности,

надлежни ОУП предузима и секретеријат мере и радње које се дешавају на тој територији.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Следеће питање – ко је требао да напише службену белешку о том догађају?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Вукашин Сперлић, кратко и јасно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми још један одговор. Да ли је генерал Ђорђевић био у посебно добрим односима са Чаславом Голубовићем?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не могу то тврдити, јер Часлав у моје време је начелник Секретаријата, а Рођа је начелник Ресора, значи то је један ниво изнад мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате, не знате, ако не знате реците не знате.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања више.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим да је данас сведок рекао нешто што чињенично не може да стоји – да је он био доле и да Сперлић долази, камион долази не за време бомбардовања него после бомбардовања. То не може да стоји молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Не знам, видећемо у транскриптима, али је на питање када сам ја почео. Шта сада ово значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите колега Божо, седите. Да чујемо питање па ћете.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас сведок је рекао овде да га питамо поново – када долази Скерлић са тим камион, Сперлић?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Начелник ОУП-а Кладово Вукашин Сперлић ме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је сведок, одговорио је. Немојте молим Вас, не радимо на тај начин. Сведок је рекао да је то неколико дана након почетка те обуке.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: На основу исказа сведока Протића ту, тамо, било је у априлу први пут.

НАТАША КАНДИЋ: За време бомбардовања?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел то то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте сведока оно што га нисмо питали молим Вас. Питајте га оно што га нисмо питали.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, али камион са лешевима не може доћи после 9. јуна, уопште не може доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није ни рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао, рекао је неколико дана након почетка обуке, не може да тврди, одмах је ископана рупа, није чак ни коришћена.

НАТАША КАНДИЋ: Не може молим Вас, 9-ог почиње обука, недељу дана то је 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог јуна почиње обука госпођо Кандић, а ово је 9. јуни.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Опет не може.

НАТАША КАНДИЋ: Девог јуна је потписан споразум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог јуна почиње обука за време бомбардовања.

НАТАША КАНДИЋ: Не могу тада да дођу камиони са Косова зато што се на Косову налазе распоређене НАТО снаге, не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог јуна? Кумановски споразум 11. јуна, престанак бомбардовања 11. јуна, 1. јуна почиње обука прва.

НАТАША КАНДИЋ: Девог јуна је престало бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једанаестог Кумановски споразум, сад није важно, али то је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Судија, Протић каже да у априлу долази први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут, а други пут пред крај бомбардовања.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И први пут је истоварено ту.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју ту?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ову септичку која је камуфлирана касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо изводити закључке те врсте.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже да је била празна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже нешто друго, Протић каже нешто друго, први пут 16, 17, 18 лешева, други пут око 50.

НАТАША КАНДИЋ: 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други пут око 50, значи уклапа се у причу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Али не уклапа се јама та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад јама локацијски то је сад, то не можемо расправити никако на тај начин.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Врло прецизно и један и други су, ту су идентични око те јаме, дакле, то је тачно тај коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени ту нема ништа спорно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Спомиње да је то било први пут, дакле, ово што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што је за сведока први пут за Протића је то други пут. Протић је нешто друго, слажем се.

НАТАША КАНДИЋ: И за Сперлића и за Протића први пут.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сва тројица говоре исто, само што је то април.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само још нешто питала. Сведок је врло дао једно прецизно тумачење како је дошло до тог пребацивања лешева са Косова, па је рекао да се појавио неки сателитски снимак па да је онда наступио страх што ће бити откривени докази. Ја бих волела да га питам зато што се то тумачење врло често чуло и у Хагу од сведока експерта, па одакле њему то, ко је њему дао то, одакле њему то тумачење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама сазнања те врсте, то Вас пита?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја сам рекао ја нисам радио са чобанима, радио сам као официр Министарства унутрашњих послова, где су се свакодневно теме размењивале. Значи, мачки до играња, мишу до кукања, мачка притисла, игра се с мишом и да докажемо поред свих тих, кажемо вам, обележја и све како је човек урадио то је изгледало велико и из бојазни информација је ишла нама припадницима.

НАТАША КАНДИЋ: Али како је онда могуће да сада та информација иде међу свим припадницима, а да нема информације ту поред њега о одлагању лешева, о затрпавању?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па није ишло тако, не би се ништа ни знало ово, имамо гробаре, имамо лешинаре.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али кад зна овакво сазнање, јел он зна да су та тела транспортована са Косова у Србију?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Постојали су официри који су представљали држави, а постојали су официри који су ликом, делом и униформом представљали службу. Ја сам један од тих – ликом и делом моју униформу часну носио.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, али зато није логично да не зна ништа, да неће ништа да нам каже о лешевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања молим? Поповићу?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Господине председниче, ја с овим оваквим испитивањем верујте ми да сте и мене збунили кад сам и ја дошао. Озбиљно после овога, видим нека питања која се постављају, добро, ја се извињавам. Шта сам хтео прво, поставља се питање, има службена белешка, извештај када је почела обука у Наставном центру Петрово Село. Ја сам био још тад када сам давао изјаву код Вас, ја се не сећам да сам рекао, верујте ми да сад мислим да сам рекао да сам дошао 7. него знам сигурно да сам

7. био, да ли од 1. до 7. у том интервалу сам ја дошао у Наставни центар, у седмом месецу. Због чега вам ово кажем? Прва обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Да ли имате господине Поповићу питања? Ајмо да се држимо неког редоследа. Ако имамо нешто да питамо сведока, да га питамо, ако немате онда можете да ставите неке примедбе на његова казивања.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да, господине председниче, али ми се наметнуло питање на основу овога јер потпуно, барем са моје тачке гледишта сигурно свих нас овде ово води у други правац. Ја не знам сад испаде он је осуђен, а шта сам ја овде. Па нисам осуђен, њему судите, јел ме разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да почнемо питање ајде. Ђерићу овако и немој да мимо што те будем питао немој да одговориш. Ја се извињавам што морам овако. Разлика између руководиоца Центра обуке, разлике између руководиоца обуке и разлика између инструктора, да ли су то сасвим различити појмови или нису?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разлика између руководиоца?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Руководиоца Центра обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Центра обуке?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Руководиоца обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И руководиоца?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: И руководиоца обуке јел има и да ли постоји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајте прво персонално. Ко је руководиоца обуке, а ко је руководиоца Центра обуке?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Значи, сва надлежност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко именом и презименом? Само кратко господине Ђерићу именом?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не може кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. Именом и презименом господине Ђерићу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Радосављевић први и одговорни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је шта? Шта од ове две функције?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И за обуку и за Центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су две различите функције у истој личности?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Зато што сам рекао три линије рада и функције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, одлично, чули смо. Дакле, Горан Радосављевић је и руководиоца обуке и руководиоца Центра обуке? Добро.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: А одговоран за реализацију обуке Мића Петраковић, а нас двојица смо били Горанови помоћници само да пратимо како се обука реализује и како се спроводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да имамо ту представу. Мислим да имамо ту представу ко је ко и шта.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ово сам питање поставио из једног другог разлога зато што ово што сведок говори није тачно. Руководилац обуке је, руководиоца Центра за обуку је лице које је из Управе за исхрану, смештај и шта ја знам још, то се поставља сасвим треће лице из друге управе, а руководиоца обуке је сасвим друго лице. Значи, руководиоца обуке је само који ће да гледа, да спроводи, да надзире обуку и остале радње које иду што се тичу обуке. Руководилац Центра за обуку је лице које ће да води рачуна о центру које ће да прикупља кад ћу да дођем ја као руководиоца обуке, кад ће

да дође кухиња, кад ће да дође инструкторски тим, то је тај руководиоца Центра за обуку. Тад, тог тренутка руководиоца Центра за обуку тог тренутка није био. Значи, Горан је тада био само што се тиче обуке. Већу функцију за руководиоца Центра за обуку би пре рекао да је могао да буде Љуба Домар јер је све знао у Центру за обуку шта има, шта фали. Па кад погледате по знању, о томе причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш су све трчали да њега питају шта треба радити?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па управо то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте Ви ту?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ми смо били, што се тиче у нашем домену само што се тиче обуке. Шта морам ја да знам колико дрвета има изван Центра, да ли је покошено, да ли је почупана трава или има нека рупа или нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад да не улазимо, то је сувише расплињавање, суштину у том смислу знамо, то нам је јасно потпуно.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Господине председниче, 07. сам, обука је почела прва обука у Петровом Селу, 01. маја, односно јуна, 01. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је сведок рекао.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Тад је остао Радомир Ђерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок рекао.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: 07. сам вратио људе са Косова из ПЈП, приштиначке чете и митровачке чете, 09. је потписан Кумановски споразум, 13-ог сам ја са мојим људима напустио Косово, обука је трајала до 14-ог. Ђера је био до 14-ог као руководиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је рекао 15-ог?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро, није битно. Цео тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је остао касније цео јун?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да настављам даље. Пошто сам ја имао проблема, пошто смо сви са Косова буквално раселили породице, Ђера је остао до, сад не могу да будем сигуран да ли је остао до 02-ог, 03-ог, углавном од 01-ог до 7-ог ја сам тад извршио примопредају са њим, од 01-ог до 07-ог седмог месеца. Тад смо извршили примопредају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У принципу то и сведок тврди.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Зато што је после речено да смо ја и он извршили примопредају, али испало је фактички како је он давао овде изјаву да је он био ту кад су лица била доведена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је тако рекао.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па ваљда смо због тога да то рашчистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и сад оставља резерву да ли је био ту прва неколико дана након почетка ове друге смене обуке.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Сведок је рекао да је резбарио неке пушке горе у Центру за обуку, на питање тужиоца. Само кратко – које пушке си резбарио?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Како?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Тип пушке, које пушке си резбарио?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Аутоматску пушку пумпарицу М 48.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је била та пумпарица?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Чија је била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Била је горе из Центра на нашем задужењу за обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматска?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Аутоматску пушку његову сам радио, урадио му змију, мачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чију пумпарицу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Пумпарицу у Центру коју је шеф носио, он је носио пумпарицу на обуци и ја сам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је шеф, Радосављевић?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Шеф у његовој смени, Горан. Сретен Поповић је носио ту пумпарицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле ту пумпарицу је Сретен носио?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И трећу коју сам радио М 48.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли се можда сећаш кад си радио пумпарицу? Да ли је то било у овом интервалу или кад сам ја био на обуци за инструкторе, пумпарица и кад је стигла у камп, да ли се сећаш уопште?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Пумпарицу смо касније добили кад нам је шеф, ми смо сасвим сиромашно почели тада обуку, нисмо имали тих ствари, тек смо требовали пумпарице, значи почели смо класику.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро, у реду је.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Аутоматске итд., значи, у другом периоду.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Због чега сам поставио питање кад је прављена пумпарица господине – долази се до закључка за време вођења истраге у УБПОК-у видите да и он и ја и сви до сад који смо дали, помешали смо били кад је се шта у којем се периоду дешавало. Да ли је то било у обуци за ОПГ, да ли је било у обуци за жандармерију, то је више седам година направљено.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Интензивног рада.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Нека је Бог у помоћ како треба да се расветли више. Неко је од куварица споменуо био да је Ђера радио пумпарицу. Ђера није радио само пумпарицу, радио је значи и аутоматску пушку и ту М 48. пумпарицу је радио за време кад смо ми били на обуку за инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви ишли на обуку?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: То је било у августу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете шта каже?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Па рекао сам у другом делу пумпарицу сам резбаро, јер је стигла касније.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо господине.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: То је било у августу месецу. Стаменковић Дејан није могао никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ограничите се на питања сведоку, немојте сад да дискутујемо и да полемишемо са тврдњама Стаменковића. Ограничите се на питања сведоку.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Господин заменик тужиоца је питао њега да ли је правио пушке и ово. Стаменковић је осам пута споменуо њега да је он и само је њега споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо сведока шта је на ту тему рекао и готово и немојте Ви сад ту да ми држите завршну реч типа оцене доказа.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда бисмо приликом саслушања сваког сведока улазили у ту причу и сведоци би нам ту стајали сатима и чекали да им поставимо неко питање. Разумете?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Додуше сами томе доприносите, пошто на питања на која треба да одговорите јако кратко Ви правите уводе, дигресије итд., сматрајући да је то неопходно. Но, добро.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђерићу, Ви говорите о примопредаји о смени, ево сада Поповић о томе говори. Шта је са магацином?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са магацином материјално-техничких средстава? Ко то преузима од вас?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Били су задужени Чедо и Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чедо и Милош?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Они ће у својим исказима рећи кад је који био, углавном њих два су били одговорни за материјално-техничка средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово док сте Ви у јуну док се врши та обука где сте Ви сами, ко вам је магационер?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ја ћу да испаднем неискрен ако кажем Чедо и Милош. Не могу да будем сигуран ко је био од њих, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су оба двојица или само један?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не могу заиста да кажем јер ћу да се огрешим према једном. Чињенично да су обављали исте послове, а да ли је Милош био са Попом или је Чедо само, не могу заиста да. Углавном њих два су одговорни за материјално-техничка средства магацина и имају евиденције колико су издали и шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Тодоровићу Ви сте желели још нешто?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Имам један приговор а сматрам да је значајан, то значи да је у контексту оптужбе а то је, ја сматрам да је овде што је говорио господин Ђерић да се то десило у априлу месецу када су први пут довежени лешеви, то закључујем на основу заједничких карактеристика исказа Сперлића, Протића и Ђерића јер сви тројица говоре о изненађењу шта то смрди. Ради се о поправци аутомобила, о квару која је такође заједничка карактеристика, долазак Сперлића горе, такође је заједничка карактеристика, а једна једина ствар која се не уклапа у то да је то било у априлу је исказ господина Ђерића да је било 50 лешева. Међутим, а исказ Протића да је било 17 из Јањева и тако. То је једино што се не уклапа. Међутим, кад се има у виду исказ Ђерића да су лешеви били у грозном стању, да није могао да разликује мушког од женског, да није могао да разликује дете од човека итд., значи то није тако битна разлика која би утицала о чему прича господин Ђерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта је сад то, да ли је то предочавање сведоку па да се сведок изјасни или ако не да отпустимо сведока?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да отпустићемо га наравно, али ја имам право да дам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је у реду, то је друго.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Због тога што је значајно, ово друго је значајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немамо за сведока питања, ја сам схватио да имате још нешто да питате сведока? Ви желите још нешто да питате сведока колега Божо?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се извињавам, ево сам два питања. Да ли је било обуке у априлу те године '99?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: '99. у априлу?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, у Петровом Селу, да ли је било обуке? Да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу ја да кажем да је сведок одговорио на то питање. Ако је рекао да је прва обука била 01. јуна, онда је одговорио тиме на Ваше питање.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па баш зато.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Изводио сам обуку са Војвођанским одредом и прешао сам у Митрово Поље и ја сам јавио «распуштај јединицу и обуку, бомбардована Клиса». Молим Вас где сам био у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја маја и то је одговорио на моје питање. Први пут је у Петровом Селу био крајем маја када је отишао у старешинско извиђање.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Молим вас, али вама за информацију да је у априлу месецу рађена обука на Тари, значи на Тари је рађена обука за Војвођанску јединицу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Али баш због тога је то значајно ово што је питао Прелевић.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је исто.

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: И прешао сам у Митрово Поље и те вечери 20. и некога Арса позива и каже «дислоцирај јединицу бомбардовали су Клису и Кулу» и ја сам, значи имам где сам био у априлу, значи нема везе са априлом овом тамо где сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам, разумели смо, у реду, хвала.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако суд дозволи, ја бих сведоку, уколико је он за то квалификован описао изглед треће плочице и питао га да ли зна ко је такве плочице носио? Треће плочице како је, значи те плочице које се носе око врата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то за овог сведока?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Обзиром да је он дуже по фронтovima био, значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су припадници војске или припадници полиције носили неке идентификационе металне плочице, да ли Ви то знате?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Ми смо имали наше значке и под маскирној дисциплини пошто нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за идентификационе плочице?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Држали смо их код себе за не дај Боже да нам се деси. Припадници ЈСО и ЈПН имали су плочице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали су плочице?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Имали су своје плочице, а за припаднике јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледале те плочице?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Четвртaste металне плочице са откуцаним бројем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четвртaste? Да ли сте имали прилику да видите евентуално на припадницима противничке стране или да видите плочице НАТО војника, УЧК-а?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Не, осим на филму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли један припадник добија једну или две плочице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ЈСО-у?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Господине Прелевићу, не могу пошто их ми нисмо дужили, значи не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Повлачим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да нам кажете господине Ђерићу?

СВЕДОК РАДОМИР ЂЕРИЋ: Као и што сам рекао у свим изјавама до сад, значи несебично колико могу да помогнем и све од овога што сам данас рекао да поново аргументујем да донесем да видите. Мислим да сам доста себи неприлике направио то што сам рекао с тим што сам потказао ко је био све и тако. Значи, проглашен сам цинкаром. Друго, проглашен сам заштићеним сведоком. Породица Радосављевић је исто обавештена, не контактирају ме, не јављају ми се, знам да је мука и тој фамилији и породици, врло тешко за старешину који је преносио рађеног некада и тако да се његова породица не јавља да неко о мени не каже неистину. Врло тешко да се причају пороци у одреду у Краљеви, Ниш, да лупам, да не знам шта причам, да сам цинкара итд.

После толико година службе и кажем вам још једном, достојно представљање са униформом коју је врло тешко носити, униформу је врло тешко носити, да се такве приче о мени причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Господине Ђерићу, тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо, можете ићи.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Само један коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нема везе са сведоком. Можете ићи. Хвала. Можете ићи, рекао сам, можете ићи кући, али желите да седите у публици? Можете.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја сматрам да, то морам да коментаришем у вези са питањем господина Прелевића, да нема никакве везе обука са допремањем лешева, да су они могли лешеви бити допремани кад није била обука и то отприлике и произилази из тога. Само тај коментар.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само на коментар колеге, имамо сведоке, чак из ЈСО-а који говоре да је то било за време обуке. Зато је моје питање било тако постављено, један од њих је Потих Владимир и мислим да је чак и Мића Петраковић рекао да је видео за време обуке, зато сам то питање поставио. Ја бих имао, кад сам прегледао транскрипте, судија ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нешто од онога што сам ја рекао није ушло, а знам да је било проблема и са инсталацијама прошли пут. Ја бих поново замолио тужиоца да суду, пуномоћницима оштећених и одбрани достави писмо генерала Ђорђевића. Морам рећи да бих ја можда имао нека питања везана и за то писмо о коме немам никаква сазнања. Мени није јасно зашто ми то не можемо да добијемо. То је једна ствар, то није ушло у транскрипт, рекао сам, прошли пут, нема га. Друго, морам да се осврнем и да замолим суд да у складу са чланом 16 Закона о кривичном поступку који обавезује став 2, обавезује суд да је дужан да поступак спроведе без одуговлачења и онемогући сваку злоупотребу права. Ја мислим да је хапшење на основу, значи без икаквих нових доказа, на основу шест година познатих предмета, хапшење сведока који су требали да буду саслушани данас, злоупотреба права у поступку. То је кршење људских права окривљених који се налазе у затвору, између осталог до саслушања сведока. Морам да кажем, наравно ово веће са тим нема никакве везе, али молим вас, све ове сведоке сасвим сигурно ћемо ми саслушавати поново из простог разлога ако лица буду оптужена сигурно је да ће њихови адвокати тражити да непосредно саслушају сведоке. Значи, поставља се питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сад већ мало шта ће бити, шта би било кад би било. Не знам да ли ће бити оптужени уопште.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја знам да не знамо да ли ће бити оптужени али знам да ово није прва група сведока против којих је покренут поступак уочи сведочења. Не заборавите да је против генерала Радосављевића, иако су упознати кад се враћа управо да га предупредите, покренули поступак и покренули потрагу. Подсетићу Вас да је данас сведок Ђерић рекао дословце «док сам још у овом стању», врло јасно рекао «док сам још у овом стању сведока». Молим Вас да ли то значи да ћемо ми сутра или прекосутра опет немати сведоке зато што ће тужилац да покреће истрагу против људи пре него што дају исказ пред овим већем. Ја сматрам да је то кршење Закона 6 Конвенције о људским правима и потпуна злоупотреба права од стране тужилаштва. Ја не кажем да је то злоупотреба права од стране тужиоца, него од стране тужилаштва, а и мислим, ја не знам за 20 година своје праксе да се овако нешто десило. И само ово, то потврђује моју прву реченицу која је била на почетку овог суђења да ово суђење прате страховити притисци. Данас смо имали сведока Ђерића који каже да је десет пута након давања исказа код истражног судије давао исказе, молим Вас на исте околности. Ја захтевам од председника већа и од већа да води рачуна о томе да ли се овде ради, између осталог, и о кривичним делима из члана 336 јер је неким овде обећавано зависно од сведочења и прећено зависно од сведочења и то су неки од њих рекли. У том смислу ово веће и овај суд не може одбрани и доћи до правде. Доћи ће до кршења људских права али до правде неће доћи што је основни постулат и постојање суда. У том смислу ја молим тужилаштво да имајући у виду да су окривљени после десет истих изјава ухапшени, имате исказ Николић Александра који је такође ухапшен па пуштен. Имате исказе људи који су овде дали сведочење па након тога ухапшени да се води паралелна истрага о ономе о чему се води главни претрес што верујете ми веће је искусно, се никада није десило у овој земљи. Значи, ја мислим да ваш задатак није само да судите окривљенима него и да заштитите њихова људска права и правни систем ове земље. Да не причам да се у судници телефонира и да се у судници жваћу жваке и да то опет никоме не смета, што је мислим елементарно кршење достојанства суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисам приметио.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Молим Вас, јесте све време и телефонира се све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из дела за публику?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Молим Вас, мислим да то није у реду из достојанства. Телефонира се из суднице и питајте чуваре да ли се телефонира. Ја мислим да је свако у овој судници дужан да пази на достојанство суда. Ја то покушавам и својим примером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нажалост ми контролу те врсте колега Божо не можемо на овај начин успоставити и ту сте били сагласни, једино кад би судска стража, судска стража у том смислу ништа не сугерише, тако да да ли неко жваће жваку у судници тамо у делу за публику.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, баш у овом делу овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде нисам приметио да ли неко из тог дела тамо телефонира, што наравно не би смело јели, ја мислим да не могу уопште ући људи у судницу с мобилним телефонима. Сви смо их оставили, па не знам у ком основу би тамо у судницу унео мобилни телефон и ову сугестију прихватим у овом правцу да разговарамо са начелником судске страже.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је оно што сам хтео да вам кажем. хвала.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ово што је рекао господин Прелевић, прву реченицу што је рекао да нема нових доказа, ја не знам да нема, можда има, откуд он зна, не знам да нема нових доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сад да расправљамо о томе. Колега Прелевић повезује те две ствари на овај начин у смислу што смо ми данас планирали били заиста

да саслушамо Вучићевића и Вучковића, међутим, они су у међувремену лишени слободе, покренута истрага и наравно то компликује. Наравно да ћемо одлучити како и на који начин ћемо даље радити везано за њих двојицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас, ради се о два поступка одвојена, они у овом поступку имају статус сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чињеница је да смо ми сведоци у овим судницама да је проблематика ратних злочина врло комплексна, да ратни злочини прате више извршилаца, да нису сви у судницама, знамо ми то да је пуно њих напољу и разумљиво је да се воде и даље паралелни поступци, да није све само у фази главног претреса него ево конкретно у овом случају води се и истрага, а сведоци смо и да се води и преткривични поступак. Сва три и фаза главног претреса против овде двојице и фаза истраге против тројице-четворице, а и преткривични поступак против НН извршилаца типа непосредних егзекутора. Но добро. Кажем, то је тако како је, ратни злочини су такви какви су, шта да радимо. Завршавамо са данашњим радом, наставићемо сутра у 9,30. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА